

Un ultim... retuș (la Uzinele „Vulcan” din București) Foto: D. ARCADIE

IMPOZITE MENITE SĂ ASIGURE O ÎNALTĂ ECHITATE SOCIALĂ ÎN AGRICULTURĂ

Ansamblul de măsuri inițiate și coordonate de partid și guvern sînt ogîndite convingător și în bunele realizări obținute în agricultura județului Galați. Efectul firesc al extinderii mecanizării (cooperativelor agricole gălățene beneficiază azi de aproape 2000 de tractoare, aproape 1000 com-

bine, de un cuprinzător set de mașini agricole) al chimizării (peste 18.000 tone îngrășăminte chimice folosite numai în prima jumătate a acestui an) și irigațiilor (cu mult peste 10.000 hectare) al activității permanente și competent desfășurate de către specialiști și al creditelor pe termen

lung asigurate de către stat (numai în 1967 — 40 milioane lei) — factor hotărîtor în procesul de intensificare a agriculturii, producției medii, veniturile bănești la unitatea de suprafață și valoarea zilei muncii au crescut continuu. Prin condițiile create față de 1960 la fiecare 2 hectare se cîștigă producția unui al treilea hectar. Precizînd că sporul de recoltă, consolidarea acelor sectoare de activitate ce asigură o superioară și rentabilă folosire a condițiilor existente, s-au realizat în condițiile ridicării continue a prețurilor la majoritatea produselor agricole valorificate prin contracte de către țărînine, ne apare clar factorii ce au determinat înțărirea puterii economice a unităților, a membrilor cooperativelor, a satului în general.

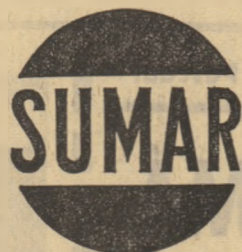
Cu toate acestea, de-a lungul anilor au apărut anumite disproporții cu totul nejustificate și în nivelul de trai al populației rurale, disproporții datorate în bună parte inexistenței unui alt regulator decît prețurile pentru eliminarea unor astfel de neajunsuri. De aceea, apreciez ca bine venite prevederile recentului decret elaborat de Consiliul de Stat privind impozitele pe terenurile unităților agricole cooperative și la impozitele pe veniturile agrare ale populației. Aplicarea lor în viață va avea ca principal efect utilizarea mai eficientă decît pînă acum a pîrghiei impozitelor, asigurarea unei

EMIL PETRACHE
Președinte al Uniunii tineretului și Cooperativelor Agricole de Producție Galați

(Continuare în pag. a V-a)

IN PAG. A. 2-A:

- Viața literaturii și literatura vieții
- Conținut și formă (pseudoantinonii)
- Romanul: PANTELIMON

IN PAG. A. 3-A:

- Permanența dialecticii
- Locul și rolul tînrului în viața satului contemporan
- IN PAG. A. 4-A:
- Cluburi de vacanță sau... în vacanță?

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5968

6 PAGINI — 30 BANI

MĂRTI 30 IULIE 1968

Membri ai delegației tineretului român la cel de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților ce se desfășoară în aceste zile la Sofia, în timpul mitingului de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

Foto: ION CUCU

Festival '68

SUB SEMNUL SOLIDARITĂȚII CU VIETNAMUL

Prin telefon de la trimisul nostru

Tînarul acesta a venit de la Khe Sanh. Pe piept se însușește strălucitoare decorațiile. Fi-rește, îl întrebăm despre meritele pe care și le-a cîștigat în luptă. Se simte stînjit. Nu-i place să se laude cu faptele sale, e zgîrcit la vorbă. Uniforma caki și casca ce-i acoperă fruntea îi dau o notă de asprime ce contrastează cu înfățișarea sa plăpîndă de băietandru. Dar tînarul vietnamez a cărui vîrstă mi se pare greu descifrabilă, a doborât multe elicoptere americane și a reușit să scoată din luptă numeroși inamici. Un confrate încearcă să investigheze proiectele privînd viitorul. Un zîmbet binevoitor îi luminează chipul bătut de vînturi și mîngiat de soare: „Proiecte? Unul singur: să lupt. Voi lupta pînă cînd Vietnamul va fi liber, iar după aceea voi lupta iarăși. Pe un alt front...”

Sîntem la mil de kilometri depărtare de Vietnam, dar ceea ce se întîmplă în încercata țară din Sud-Estul asiatic, preocupă pe mîile de tineri din lumea întreagă, aflați în aceste zile la Sofia.

Tinerii aceștia vin din țări diferite, se deosebesc în multe privințe dar au ca o trăsătură comună, solidaritatea cu eroul Vietnam. Ideea sprijinului față de lupta pe care încercatul popor vietnamez o poartă, domină Festivalul de la Sofia. Pe stadionul „Vasil Levski”, de-a lungul celor patru ore de exuberantă defilare, pancardele care evocau lupta Viet-

namului reveneau mereu — uriașe, pregătite de mîini priecute sau mai mici, cu cîteva cuvinte, scrise pe un carton de tineri dornici să dea expresie simțămîntelor lor profunde.

Luni, încă de la primele ore ale dimineții, o înșnă strălucind solidaritatea cu Vietnamul a apărut la reverul hainelor. E ziua în care participații la Festival afirmă — în forme variate — sprijinul ferm pe care îl acordă luptei neînfricabilului tineret vietnamez. „Orășelul universitar de la kilometrul 4”. Tineri din mai multe țări se reuneșc într-un miting de solidaritate cu Vietnamul. Coloana tinerilor români e deschisă de panouri: „Tineretul român e solidar cu lupta poporului vietnamez”. Aplauze puternice salută pe oaspeții din Vietnam. Tinere în rochii lungi, vapoaroase, într-o armonie de culori și băieți în uniforme militare. Un moment de reculegere e dedicat celor căzuți în luptă. Privesc chipurile vietnameze pe fețele tinere, asprimele vieții a lăsat urme.

Primul vorbește conducătorul delegației din R. D. Vietnam, Tran Van Tienh. El aduce salutul unui tineret care luptă cu abnegație împotriva agresiunii americane și exprimă profunda recunoș-

EUGENIU OBREA

(Continuare în pag. a VI-a)

PRIN DIVERSIFICAREA CONSTRUCȚIEI DE LOCUINȚE SE ASIGURĂ

APARTAMENTE IEFTINE ȘI CONFORTABILE

Asigurarea într-un timp scurt a unui număr sporit de locuințe, care să satisfacă într-o măsură și mai mare cerințele diferitelor categorii de oameni al muncii conștiente una dintre preocupările actuale principale ale partidului și guvernului. Necesitatea satisfacerii tot mai depline a nevoilor de locuit, crearea unui cadru corespunzător, de ambianță și confort se înscrie organic în opera de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, de edificare socialistă a țării.

Înțelegînd pe deplin importanța măsurilor adoptate, de recentă s_cădîntă a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri din 23 Iulie a.c., întregul detașament de arhitecți și

proiectanți leșeni nu și preocupete eforturile pentru a participa cu întreaga lor gîndire și capacitate creatoare la trăsucerea în viață a măsurilor stabilite, în scopul perfecționării continue a concepției urbanistice, introducerii unor noi vizuini, moderne, în ansamblul complex de organizare a vieții cetățene. Prin eforturi susținute și numeroase studii am reușit, doar în cîteva săptămîni, să întocmim 25 de variante de locuințe, pe tipuri de apartamente, diferențiate ca preț și grad de confort, variind — pentru apartamentele convenționale, de două camere — între 20.000 și 50.000 lei. Propunerile noastre vizează, în același timp, eliminarea elementului inu-

til în construcția de locuințe, păstrînd, totodată — în funcție de costuri — confortul, prin folosirea unor împărțiri elastice care să permită comasarea ulterioară a camerelor. În același timp, studiile elaborate impun din capul locului diversificarea producției de materiale de construcții, folosirea pe o scară largă a înlocuitorilor ieftini și de calitate. În special, cele provenind din resurse locale, cum ar fi: piatra de Repedeș, Deleni, Costești, Scheia, ceramica de Ciurea, Vlădiceni, Hirliu etc.

Dr. ing. C. MIHĂILESCU
director D.S.A.P.C.-Iași

(Continuare în pag. a V-a)

Au început lucrările de construcție a podului de șosea peste Dunăre

Un eveniment deosebit pe marele șantier de construcție a podului de șosea peste Dunăre de la Hirsova: pe malul stîng au început lucrările la capul podului propriu-zis. Pînă nu a avea forma unui arc de triumf, construcția sa necesitînd un mare volum de beton armat. Numai la placa radiului se folosesc circa 60 tone de oțel și 600 mc. betoane.

(Agerpres)

La judecătoria sectorului 3 din Capitală a fost dezbătut cazul lui Marin Ionescu, escroc cu grave antecedente penale, care, dîndu-se drept avocat, jurisconsult și mai ales „mîna dreaptă” a unor persoane, a dus în eroare 50 de cetățeni din diferite orașe ale țării, cerîndu-le sume de bani, în schimbul unor servicii pe care, firește, nu le-a făcut niciodată.

Aparent, cazul n-are nimic ieșit din comun. El a fost judecat după gravitatea faptelor și și-a primit pedeapsa. Așadar, în boxa acuzațiilor — un ins. În sală, peste 50 de „victime” și martori care au venit să-l acuze, să-l blameze, să-l ceară banii înapoi. Una dintre ele își încheie declarația cu următoarele cuvinte care, la prima vedere, stîrnesc mîla și storc lacrimi: „Rog organele de miliție să ia măsuri să-mi recupereze banii etc. etc.”

„Dar cine sînt aceste „victime” și martori — care în fața judecătorescilor dau fuga la mulțime să ceară ajutor?”

DIN SALA PAȘILOR PIERDUȚI

INOCENȚII ȘI ESCROCUL

pat o discuție. Inceț, inceț limbile s-au dezlegat. Medicul L.F.C. din județul Tulcea, se destăinuie: „Aș dori să-mi schimb postul”. Dintr-un colț al compartimentului un tip sobru, amabil și care pînă atunci nu scosese nici o vorbă, se recomandă: „Îmi dați voie, avocatul Ionescu. Vă pot ajuta eu”. Medicul i-ar fi crezut pe cuvînt că este și Napoleon Bonaparte, numai s-o ajute. Peste două săptămîni, „omul cu

inima de aur” și dă un telefon din Constanța rugînd-o să-l trimită de urgență buletinul de identitate, actul de căsătorie și 280 lei. Modest om!

Iată că în loc să recurgă la căi directe și cinștite, medicul apelează la intermediari. Chiar dacă escrocul nu s-a recomandat ca atare, ea putea să-l bănuiască din capul locului, să-și dea seama cu cine are de-a face. Dar ce și-o fi zis: „puțin îmi pasă,

ADRIANA LUSCALOV
(Continuare în pag. a V-a)

DENSITATE MAXIMĂ ORELOR ÎN HAINĂ DE LUCRU

VALOAREA INIȚIATIVEI SE AUTENTIFICĂ PRIN FINALIZAREA EI

Am avut prilejul, nu o dată, să prezentăm în coloanele ziarului diferite inițiative apărute în colective de muncă din numeroase întreprinderi din țară. Idei născute în dorința de a găsi adiecutne utile, antrenante prin formă și necesare prin conținutul lor, care să servească intensificării activității tinerilor în scopul îndeplinirii obligațiilor profesionale. La cea mai mare parte din inițiativele pe care le-a găzduit, coloanele ziarului au ser-

vit drept ecran de reflecție, acestea fiind preluate și aplicate în numeroase alte întreprinderi, primind astfel, prin recunoașterea capacității generalizatoare înmagazinate, o elocventă apreciere. Fără îndoială însă, că valoarea reală a inițiativei trebuie căuțată în mărirea zonei de influență pozitivă pe care o exercită, o dată aplicată, asupra rezultatelor în producție a tinerilor.

Am fost invitat să participăm recent la un episod din

existența unei inițiative, materializată la Uzinele „Electronica”. Despre conținutul și învătămintele desprinse, citiva considerăm în rândurile de mai jos.

Ideea aparține Comitetului municipal București al U.T.C. și, fără a atenta la importanța

ei, trebuie amintit că nu este în totalitate nouă. Ca să rămînem chiar la Uzinele „Electronica”, în ultimii ani ziarul a mai avut posibilitatea să vorbească despre asemenea

N. UDROIU

(Continuare în pag. a V-a)

ECRAN-STUDIO

Cu prilejul unei recente vizite făcute la „ECRANSTUDIO”, regizorul FLORIAN STĂNESCU ne-a furnizat cîteva amănunte cu privire la activitatea acestuia.

— Ce este și ce creă să fie „ECRANSTUDIO”?

— „ECRANSTUDIO” este Studioul cinematografic al tineretului. Încă din primele zile am primit, și primim, un sprijin activ și multilateral din partea Comitetului Central al U.T.C. și a Comitetului municipal U.T.C.

Cinematograful și televiziunea exercită asupra tinerilor spectatori, de fapt, nu numai asupra lor, o putere care merge uneori pînă la hipnoză. Aceste arte dezmiat ceea ce se numește „legea acumularii mediilor”, lege după care genurile culturale nu își ar sustrage publicul unuia altuia: televiziunea și cinematografia concurează direct cartea, radioul, teatrul.

„De la invenția lui Gutenberg — observa criticul Pierre de Bolsdesfre — civilizația și cul-

tura se transmiteau aproape exclusiv prin carte. Astăzi, imaginea și sunetul impun o nouă formă universală de cultură: civilizația audio-vizuală, care reia legătura cu antica putere a cuvîntului.”

Această „mutație” merită a fi comparată cu a marilor descoperiri.

„ECRANSTUDIO” răspunde — în sfîrșit! — nevoii de cultură cinematografică a tineretului. — De ce „în sfîrșit”?

— Un istoriograf și regizor, frecvent citat, Hela Balasz, scria: „Nimeni nu observă că dintre științele care au menirea să nu educe în priceperea artelor, pretutîndeni se omite estetica filmului.”

La noi în țară, cu toate articolele scrise, studiile, eseurile și cărțile traduse (dacă ar fi să mă refer numai la una, cea mai recentă: „Creație și film” de John Howard Lawson) nu s-a făcut nimic pentru înținarea educației cinematografice în drepturile sale.

Ma sînt tineri care, neînțele-

gînd mesajul operi de artă, fluieră, strînută, dau replici nepotrivite în timpul proiecțiilor producînd iharitate și scandal.

Pentru că filmul lansează mode și mituri, apare moda tinerilor imitatori, nebarbieriți, cu tunsoare răvășită, cu un anumit fel de a ține țigara, adoptînd astfel poza eroilor din film.

„ECRANSTUDIO” vrea să realizeze legătura dintre arta cinematografică și public, prin chemarea tineretului către culisele artei, stimulîndu-i receptivitatea și gîndirea, venindu-i în ajutor cu o bogată documentație filozofică și informativă.

De aceea, inițiativa de a se organiza Studioul cinematografic al tineretului este binevenită. Să sperăm că ea va fi sprijinită în continuare, și din ce în ce mai ferm de cît mai multe foruri.

— Care este profilul Studio-

I. M.

(Continuare în pag. a IV-a)

CITIȚI ÎN PAG. A 4-A
reportajul de pe litoral: DE 10 ORI DE CE?

de Ion Pascadi

PSEUDO-ANTINOMIA CONTINUTULUI ȘI FORMĂ

Cuplul polar continut și formă este dintr-una cele mai obișnuite și des utilizate, ceea ce poate să ducă la neînțelegerea unor înțelesuri în discuțiile asupra lor. Toată lumea știe că lucrurile au un continut, că acesta trebuie să aibă o formă și în viața sa și pe planul conștiinței și al gândirii și prin urmare în plus nu ar fi nimic de comentat. Poate că tocmai din cauza acestor fapturi, cit și a unei oarecare demonstriații a sensului acestor termeni, lăsam să circule atâtea clișee verbale a căror inexactitate și monotonie n-o mai observăm poate de aceea, că dem ar fi de ușor într-o extremă sau alta.

Cu riscul de a aminti lucruri cunoscute trebuie făcute totuși unele precizări care sunt necesare într-o măsură deosebită pentru un teren științific, deosebit de înțelegerea unilaterale și simplificatoare în realitate continutul și forma nu există în mod distinct, ca dinții reprezentând lucrurile și lucrurile ca fiind a doua față lor exterioră și ele se întrepătrund. Deoarece a fi un învelis, forma este însăși structura, organizarea internă a continutului, iar acesta din urmă departe de a exista doar în conținutul obiectelor și fenomenelor, trăiește și la suprafața lor. Conținutul și forma nu sunt însă și coincidente în mod absolut, contradicțiile dintre ele având de obicei un rol de ferment în evoluția lucrurilor.

Discuțiile de mai sus sunt de fapt termenii și cuplul nu-l distruge însă existența, unitatea dar ele pot duce în timp la răsturnarea sau desființarea lui. Desi admise de multă lume, aceste adevăruri elementare sînt des încălcate și de cei înzestrați cu o minte confuză și greasă.

S-a crezut, de pildă, o vreme că noua orinduire aducând cu sine relații sociale fundamentale diferite, un continut economic schimbat, inițiată de la sine toate formele economice existente intrucât acestea fi învechite. S-a negat astfel că legea valorii mai funcționează în socialism, că mijloacele de producție sînt marfă s-a renunțat la o serie de forme economice care stimulează coexistența sau producătorii, aducându-se prin toate acestea la pierderea materială însemnată. Restabilirea acestor adevăruri, încercarea de folosire chiar a unor forme economice vechi pe baza principiilor economice fundamentale ale societății noastre, s-a dovedit inutilă și eficientă, dar nu lipsit nativ sau răuvoitor care au crezut că sprijinirea de către stat a proprietății personale asupra caselor de locuit sau

aparitia mandatarilor ar reprezenta pași înapoi.

Desigur, posibilitatea ca o formă să aibă să permită fenomene străine de esența orinduirii noastre nu este definitiv închisă, dar tocmai aceasta cred că este semnificația legii votate recent privind controlul averilor obținute ilicit.

Termenul dreptului oferă una dintre ilustrațiile cele mai convingătoare ale necesității adecvării formelor la continut și în acest sens perfecționarea reglementărilor juridice cu greu poate ține pasul cu perfecționarea în însăși relațiile sociale proprii vieții noastre. O perioadă întreaga noul continut a folosit formele vechi, obligându-le să se adrezeze, lăsându-le să îngustându-le cînd era nevoie pentru ca să treacă alipându-se de ele, să adopte alte forme deosebite.

Noul cod penal crează astfel un cadru juridic coerent venind să înlocuiască diferitele reglementări juridice parțiale adăugate în cursul anilor și care nu mai reușeau să cuprindă complexitatea și bogăția de conținut a vieții sociale. Trebuie observat de altfel că în acest domeniu este necesară o extremă de atenție și operativă confruntare a formelor cu continutul, tocmai pentru că cele din urmă au tendința de a deveni rigide și nelămpățite în fața schimbărilor care vin în timpului. Cunoscutul dicton latin „dura lex sed lex” este valabil și astăzi presupunând consecvență și fermitate, dar cel ce sînt puși să aplice legea nu trebuie să uite că esența orinduirii noastre exclude încremîntarea, înțelegerea mecanică și nediferențiată a principiilor.

În domeniul artii de delicat al moralei relația continutului cu forma este destul de complexă. Schimbările fundamentale survenite în structura societății noastre au avut desigur repercusiuni hotărîtoare și asupra profilului etic al oamenilor, numai că ele nu au survenit automat sau altfel de repede cit au crezut unii. S-a petrecut astfel un fenomen interesant: numeroase forme noi, lipsite de acoperire și introduse uneori cu grabă ceea ce nu a contribuit întodeauna la consolidarea prestigiului lor; unele convenții etice, fiind în domeniul relațiilor între oameni, ai politicii și al regulilor elementare de comportare au apărut unora ca vetuste și ca atare au fost eliminate; schimbarea apelativului de „domn” cu cel de „tovarăș” a apărut unora ca cea mai revoluționară măsură etică ce urma luată, creștindu-se în mod neatent că prin înlocuirea ei cuvintele trebuie schimbate; acordîndu-se o justificată atenție pentru tot ce exprimă pe

plan etic concret-istoric, situația dată nu s-a putine că s-a trecut cu vederea peste faptul că normele morale cristalizate în timp cuprind valori generale umane de neputință.

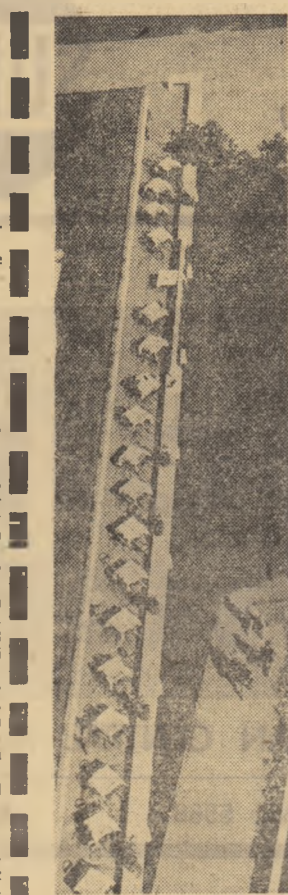
Cu timpul consolidarea noului orinduirii sociale a înălțat asemenea simplități și excesul atenția trează în mod justificat asupra continutului actelor și comportărilor umane fără a neglija chipul concret în care ele au loc. În momentul de față activizarea opiniei publice socialiste, manifestată în pregătirea comunistă a tineretului, contribuie în mod hotărîtor la înscăunarea consecvent și nuanțată a noilor principii și forme etice. E drept exagerările nu lipsesc, dar viața are înțelegerea și maturitatea de a da un răspuns la tot ce este în jur.

Fenomenul artistic este cel care pare să fi așezut cel mai evident de o înțelegere nu o dată simplistă și metafizică a raportului dintre continut și formă. După o perioadă de explicații socialiste și estetice exagerate a rolului continutului în dauna formei s-a manifestat nu o dată o cădere în extrema opoziție: cultul în fața fel de dăunătoare; cultivarea formelor în sine, indiferența față de conținutul social și uman al operei. „Continuismul” ca și formalismul sînt la fel de unilaterale și anestetice, reprezentînd vizionul de fapt cu totul neadecvate pentru fenomenul artistic.

A circula multă vreme și nu a dispărut cu totul formulare după care arta noastră ar fi „socialistă în continut și națională în formă” de parcă substanța etică a spiritualității noastre nu s-ar manifesta decît la suprafață în faptul că limba folosită în literatură sau motivele plastice și muzicale sînt românești.

O stare concepie simplifica evident fenomenul intrucît duce la minimalizarea specificului național în artă și presupune în mod utopic posibilitatea existenței unui continut socialist abstract, nelegat intim de întreaga structură a poporului nostru.

Aspectele relatate din diferite domenii, dovedind că unele conștințe negative pot avea loc și în literatură sau în artă, de natură generală dar ele arată, cred, destul de convingător că abaterile de la adevărurile elementare formulate la început nu sînt simple devieri sau incoerențe logice ci privite în moduli mai mari direct viciu. O înțelegere adecvată a raportului dintre continut și formă va trebui să fie deci nu numai nuanțată, dar și dinamică deoarece concordanțele de azi pot deveni discordanțe mine datorită survenirii unor schimbări care se lasă greu surprinse în schemă. Nu trebuie absolutizate astfel nici considerațiile concrete exprimate în rândurile de mai sus.

În așteptare...

TELEZIUNO

- 17.30 - T.V. pentru școlari.
- 18.00 - T.V. pentru specialiștii din Industrie, C.C. „Automatizarea”
- 18.30 - Curs de limba engleză.
- 19.00 - Lumea copiilor. Emisiune muzical-dramatică pentru copii.
- 19.30 - Teledocumentar de seară.
- 19.50 - Buletinul meteorologic - Publicitate.
- 20.00 - Film serial „Therry la Fronde”
- 20.30 - Studioul mic. „Poveste studentescă” de Mihai Sorbul.
- 21.00 - Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia. Concert instrumental. Participații din România, Ungaria, U.R.S.S., Jugoslavia.
- 21.30 - Repertoriul filmelor al primelor mele.
- 22.50 - Varietăți pe palcoscenic.
- 23.00 - Teledocumentar de seară.

Puține cărți, dar fundamentale, din viața culturii noastre pot produce ca istoria lui G. Călinescu sentimentul unei existențe dramatice revelatoare. Ieșită dintr-o măturată voință de a spulbera o prejudecată intermedială pe nepotrivitul complex de inferioritate, opera lui Călinescu este o numire hotărîtoră a literaturii române. Autorul și-a împlinit enorma sa poartă de creație în primul rând și definitiv în discoperirea și plasarea literaturii române într-un context larg. Multul lipsit de vechime este spulberat print-o adevărată reventare a scriitorilor ieșiți din marea spirituală a unui popor încreștat elaborată și consolidată ca să susțină această dramatică existență (coexistență) a literaturii. Dacă Măiorescu a dat literaturii noastre configurația de sine, adică spiritul critic (reformator) sistematic principii ale pașoptiștilor, în deosebi, ale lui Kogălniceanu, Călinescu creează existența de fapt a literaturii, făcînd să vibreze substanțial o enormă sumă de posibilități. Semnificația actualului creator este, în ordinea urgenței, una profund patriotică. Cuvintele criticii nu trebuie luate în van. „Noi sîntem încă puțin cunoscuți de străini și am vrea să dăm acestora o idee puțină ciuț care în românește ori în traducere) un sistem de impresii iar nu un sec răboj”. „Sistemul de impresii” fiind aici o determinare subiectivă a unor posibilități obiective, ele les în lămină dintr-o istorie nesistemată, curgătoare în chip natural. Dar creația, intervenție rațională, pune ordine în această viață naturală a operelor relectivă la sensul istoric și făcîndu-le să existe într-un veritabil sistem de valori. Rațunea criticului, stimulată de o cultură de un dinamism fără precedent, produce adevărată viață a literaturii. Caracterul raționalist al operei lui Călinescu este conștient și evident.

Se pune, din nou, în momentul cînd apare această ediție a compendului călinescian, problema raporturilor scriitorului cu viața și chiar acest zăru și stîmpană o serie de răspunsuri în această privință. Problema este mereu actuală și adevărată e însemnată în aceasta și stă, în resimțirea actualității ei. Este de crezut că nelămurită, decît sînt acum între artă (adevărata artă) și viață nu a fost o reală discordie, neînțelegerile producîndu-se din pricina greșitelor întrebări și termenilor. Nevoia reformării lor este acută și chiar progresul ideilor de literatură a ieșit și lese meses din aceste reformulări. Într-o viață și literatură nu poate fi un simplu raport ci planul în care se poate discuta fără false probleme este al identității. Viața în literatură este ceea ce și nu va fi scriitorul adevărat acela care privește viața cu spalmul ori disprețul de literatură. Ideea valabilă ar fi că, dimpotrivă, creația încorporează viața, aceasta fiind însăși problema și îndepășinabilă. „Autorul ca om trebuie să aibă idei și situații și să le trăiască intens. Ca eli trăiește mai puternic cu

și sînt simțim mai sigur că va fi în stare să priceadă aspectele tot mai adînc ale existenței. Condiția este ca viața să se subordoneze creației”.

În opera marilor clasici distincția literaturii de viață nu se mai face intrucît literatura este chiar viața, creația și-a asumat-o în chip total și definitiv. E chiar surprinzător cu cit deleser, aparent, de specific literar sînt discutate operele lui Eminescu, Creangă, Caragiale! Iată frazele fundamentale: „Opera literară a lui M. Eminescu (1850-1889) crește cu toate rădăcinile în cea mai plină tradiție și este o expoziție deplină, cu toate aspectele romantice, a spiritului autohton”... „Noi sîntem un popor alpestru și civilizatia noastră e de brad și stejar. Ea n-a

său autohton. Nimic din el este criticul lui străin decît este tuldrident, efortul de a ascunde ceea ce nu se poate ascunde: absența talentului, care ar fi tocmai această tiranie lăuntrică a organicității. Lucrurile. Oricum nepotrivite, în fond mistificate, este denunțată cu aparat critic la urma urmei ne-necesar din același punct de vedere al organicității. Atitudinea criticului nu este alta decît aceea a lui Caragiale asupra stilului, cu deosebirea că dramaturgul pune în scenă ridiculul nepotrivirii pe cînd criticul abia păstrează aeriul serios al studiului (ar fi loc de a spune că reflexele metodei malarrescienă se regăsesc, istoric, în cultura română și în stilul de lucru al reprezentanților ei). A fi realist sau cu specific în literatură

torică, de cronologie, de succedente (acestea toate existînd, firește) e indiferent în raport cu ceea ce contemporaneitatea a criticului care nu studiază (deși o face genial) ci contempla tabloul. Așadar, într-o asemenea abluo, contemporan cu Eminescu, iar acesta cu Blaga. Totul este sub ochi, autorii există prin operele lor actuale.

În literatură Călinescu pune ordinea vechii în care timpul este o simțire, nîci trecătoare. El este un clasic pentru că vulturile acceptate (nu fără nimeni premisele lor „studiu” determinărilor istorice, sociale, tipologice) sînt mereu vii și s-a pus cu toată gura: ce respinge Călinescu? Desigur, un critic adevărat se cade să fie într-o măsură conservator, să nu cedeze spațiului entuziasmului și grabilei oricînd este ori pare modern. Ba chiar aparenta luare în serios nu e decît amabilă formă de respingere. Gustul dacă nu e restrictiv e fals. Nu din cauza distanței prezente față de oricînd simulează, cu respingerea contemporaneității criticului este reală. „Noua generație” este abordată cu vădită malicie, de unde și o dificultate de recepție semină. Tomul e crispat, cu neînțelegeri simulează, cu respingeri în fond drastice. Cauza e mai adîncă și nu exprimă decît o consecvență în sine admirabilă. Pentru Călinescu melodia nu se aude fără o clară nădire a structurii. Credința în supunerea rațională a irationalului, a forțelor obscure este distincția criticului senin, echilibrat. Dacă alunecarea în mecanica banală, în ilustrativismul izolat, în oricînd mister este respins, nu mai puțin criticul susține abstract, fără chip. Criticul suspectează de artificialitate, de simularea oricînd confuzie creată de îndeterninare. Discursul critic poate începe cu orice nădire și și formă identificare a materiei (criticul poate suferi însă adevărată ca un romanier de mică-mare ori reducia acesteia). Viziunea ideilor este ignorată ori este înțeleasă în mod superficial și este discutabilă. Este o exigență exemplară, pentru unii durează însă mereu valabilă, mereu actuală. „Istoria” lui Călinescu este un sistem de impresii și o analiză în „nădirea” lui, pe care criticul îl primește de la forma literară identificabilă rațională. Panorama formelor este decît un discurs asupra vieții literaturii românești.

VIATA LITERATURII ȘI LITERATURA VIETII

lăsat nimic de plată și cărămida, ci numai cenușă. Sarmaletoza legendară a ars împreună în ultimii și apărării în mizeria de rășină. Eposul acesta în povor de munte care crede în eternitatea lumii a voit să-și scrie în felurile chipuri Eminescu”.

Caragiale: „După Anton Pan și N. Filimon, Caragiale este un mare promotor al balcanismului, adică al unui spirit al punctului longitudinal real ocupat pe continent. Eroul reprezentativ e Milică, exponent al specificului macedon”. Opera lui Caragiale e subestimată de către noi mult motiv că ea zugrăvește moravurile și că acestea sînt și efemere. N-ar mai exista bunăoară deputații agrari și comitari eroici. Cu toate acestea există înțelesul social, precum există categorii individuale, și plesa de moravuri nu sînt mai prejos decît plesa de caracter. În virtutea înegalității externe între indivizii vor fi întodeauna sarvenții care să folosească palaterele formele în care au intrat de corind. Din observațiile de moravuri vin mai ales buferina, farsa grasă, iar studiul atitudinilor sociale vazăne s-a concentrat în câteva formule fără greș, constituind un comic aproape par”.

nu este, conchide criticul, un program ci un dat. Teza specificului coincide, în cele din urmă, cu ceea ce lui Brăilleanu. Postularea n-are decît un rost exterior literaturii. Citîndu-l pe Brăilleanu, Călinescu îl preia: „Dacă orice artă iese din zugrăvirea realităților care nu sînt decît „naționale”, atunci orice adevărat artist are un specific, ba ceva mai mult, cu cit o operă e mai națională, cu atît se apropie cu mai multă probabilitate de artă”. Sceptic pe față cu tezele și aspectul lor așezînd, Călinescu este în fond partizanul consecvent al lor și „istoria” lui este organic din credința rațională în spiritul lor sănătos.

Dar dacă acestea sînt premisele care stau la baza lucrării lui, ele nu mai pot explica și calitatea genială a acesteia. Credința în fondul clasic al literaturii române, în caracterul ei substanțial, în timbrul existențial unic care însoțește pe marii scriitori au avut și alții. După cum în cazul autorilor pe care-l citește criticul premisele nu explică automat opera, tot așa și în cazul criticului însuși. Criticul cu care citește G. Călinescu este elementar (într-o viață și literatură nu este un simplu raport ci importantă este identitatea; literatura adevărată se naște, nu se face, ea este emanarea zonei autenticității și a spiritului creatorului) dar rezultatele sînt extraordinare. Un sentiment al contemporaneității cu toți scriitorii este acut. El vine din interesul la fel de actual pentru el. Scriitorii nu sînt „actualizați” în sensul curent și și aici se poate nota o umitoare identitate cu atitudinea vibratorie a lui Iorga) criticul are o neobișnuită putere de a se actualiza. E o condiție esențială în cel mai autentic spirit călinescian) în această frază savantă: „Ca critic, mă îmbrac în haine simțioase cum făcea Machiavelli cînd intra în odaia lui de lucru și scoțindu-l pe scriitorul autentic dintr-o autenticitate postivă, mă delectez numai cu opera lui, ca și cînd ar fi anonimă”. Dar adevărul este tocmai ceea ce se neagă: „Criticul e subiectiv, dar nu așezat în subiectul lui, ci în relație continuă cu alți subiecte și tocmai această contemporaneitate este reacțiunii în felurile subiecte constituie obiectivitatea criticului, adică „neobitruțiatele ei”. De când se spune că ceea ce face el este o reconstrucție a acestor sunete pe care spiritul său clasic, sănătos, le contine. Intuitiv organicității, a adevărului este genială și se sprijină pe spiritul și temperamentul

„umanist al științei sătești” dintr-o cercetare „presupun o civilizație de vîrstă asiatică în care cuvîntul e bătrîn și experiența s-a condensat în formule mișcătoare”, e suficient a spune că ilustrează categoria universală (basmul) cu etnografia Humuleștilor. George Călinescu este un creator de factură umanistă care identifică în capodopere și în scrierilor exemplară viața cu literatura. Există opere în care viața vorbește cu desceara de clar secundă de fapt. Viața pe care o lasă a vorbi criticul nostru este cea națională, acolo unde creația și-a asimilat-o, vorbind în numele ei. Criticul este un cititor generos care în serios literatură, care nu vede în ea doar o semnificație, o metaforă sau un simbol ci însăși viața. Este, apoi, un autor care vede literatura din viață și o face să se dea în spectacol, adică să se recunoască pe sine. El desface mijloacele, tehnica cu o anume asistire savantă ascunzîndu-și tulburarea la audita sunetului adinc, existențial al literaturii. S-a putut spune că ceea ce face el este o reconstrucție a acestor sunete pe care spiritul său clasic, sănătos, le contine. Intuitiv organicității, a adevărului este genială și se sprijină pe spiritul și temperamentul

C. STĂNESCU

G. CĂLINESCU: Istoria literaturii române (compendiu).

MIHAI STOIAN

PANTELIMON

CINEMATOGRAFE

VIVA MARIA
Rulează la Patria (orele 11.30; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15).

PIRAMIDA ZELULI SOARE
Rulează la Republica (orele 9; 11.30; 14; 16.15; 18.45; 21.15).

BOMBAJ
Rulează la 14; 16.30; 18; 21.15; Excelsior (orele 17.45; 19.30; 22.05; 23.45).

MINUNILE DOAMNEI VENUS
Rulează la Luceafărul (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 20.45).

JUDECATA
Rulează la Capitol (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30).

DUFUL LUNG
Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Melodia (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21).

NFINCUL DIN LABORATORUL NR 4
Rulează la Victoria (orele 8.05; 11; 13.15; 15.45; 18.15; 20.45).

NESTECANCI
Rulează la Central (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).

POVESTIRI DESPRE REVOLUȚIE
Rulează la Luceafărul 9-16 în continuare; 18.30; 20.45.

STUDIUL DESPRE FEME
Rulează la Doamna (orele 9 și 10 program pentru copii); 11.30; 13.45; 16; 18.30; 20.45 în continuare; 1; Placina (orele 15.30; 18; 20.30).

OBSESIA
Rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.30); Iola și simbla la orele 18 desene animate.

MONDO CANE
Rulează la Timpuri noi (orele 9-20 în continuare).

AVENTURIERII
Rulează la Grivița (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.45); Tomis (orele 9-15 în continuare 17.15; 19.30); Flamura (orele 9-16 în continuare 18.15; 20.30).

EL DORADO
Rulează la Bornești (orele 15.30; 18).

REVENAREA HAIDECILOR
Rulează la Infrățirea între popoare (orele 10; 13.30; 17.45; 20).

INIMA NEBUNA. NEBUNA DE LEGAL
Rulează la Dacia (orele 8.30; 16.30; în continuare 18.45; 21).

UN DOLAR GAURIT
Rulează la Unirea (orele 10; 15.30; 18; 20.30); Rahova (orele 15.30; 18.30).

ALGERE DE ASASINI
Rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20.30); Volga (orele 9; 11; 13; 15; 18.15; 20.30); Arta (orele 9.30-15.30 în continuare 17.45; 20.30).

FRANCURDSTANUL SĂLBATIC
Rulează la Drumul Sării (orele 15; 17.30; 20); Duminică matineu ora 11.

VICONTESSE PLATESTE POLITA
Rulează la Giulești (orele 10; 13.30; 16; 20.30); Aurora (orele 9; 11.45; 14.30; 17.15; 20).

— Fîlincă mi-a spus că este Pantelimon i recunoaște cel întebat.

La fel s-a întimplat cu toți păgubășii, minus învățtoarea căreia i se furasera 7000 lei. Cînd judecătorul îl întrebă de asta dată, dacă a furat el suma aceasta, Pantelimon o dată strîcă cu putere la învățtoare.

— Uită-te la mine bine și spune adevărul dacă eu sînt într-adevăr acela care i-a furat banii!

Învățtoarea se uită lung la Pantelimon și măturăse că așa-i, nu-i el, ci un altul. Decî un altul furase în numele lui Pantelimon, precizărea Ion Gav. Seceraru.

Fînd întrebati păgubășii ce pretinții au, declară cu toții că n-au nici o pretinție. Datorită acestui fapt, Pantelimon este pus în libertate.

În timpul manevrelor din '915

Eram recrut în regimentul 7 Rostori din Iași. În toamna aceea s-au făcut manevre de către Divizia a II-a Rostori din Iași, alcătuită din 6 regimente. Manevra trebuia să se încheie la pădurea Frasin, aflată pe teritoriul comunei Brusturi, sat vecin cu Răucești. În marșul de la Pașcani spre pădurea Frasin, trecem obligatoriu prin satul Răucești de Jos, în care locuiește Pantelimon. Eu l-am spus căpanului că trecem prin satul lui Pantelimon, iar căpanul i-a spus același lucru generalului Sinescu, comandantul diviziei. Atunci mi cheamă generalul la el și mă întreabă dacă știu casa unde stă Pantelimon. Eu i-am zis că sigur, știu, și că-l cunosc bine. Așa că-am plecat înconștii generalului Sinescu și însoțit trei generali, șase colonel și mai mulți ofițeri superiori. Generalul Sinescu, de-a călare, bate cu cravasa în poartă lui Pantelimon. Atunci, apare din livadă Pantelimon, în suman scurt cu pălărie rotundă de cap. Generalul Sinescu, cînd îl vede, se întoarce către ofițeri și îi zice: — Măi, ăstăia îl dai bani fără să-ți cerești!

Au discutat cu el și la urmă l-a întebat generalul dacă are de gînd să se lase de haideicie.

— Nu se știe. —⁽¹⁾ le răspunde Pantelimon, iar generalul se întoarce din nou către alți ofițeri și le repetă vorbele lui.

Pantelimon gospodar

În anul 1820, Pantelimon cumpără de la societatea „Dacia”, proprietara moșii Drăgusani-Săvești, șapte hectare de pămînt (se spune că le-ar fi luat la un preț foarte avantajos). În acel an se căsătorise cu o fată din Drăgusani, pe nume Maria Bradu.⁽²⁾ Din 1820 începe viața de gospodar, în care timp

se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor, cunoaște lemnișria dar nu lucrează decît pentru gospodăria lui personală, pentru alții din sat.

După ce-a devenit gospodar, s-a dovedit primul în sat (înghesit la propriu și la figurat, căci a lui a fost doar cea dintr-o gospodărie în locul acela⁽³⁾); cit se poate de cinstit, se dînea întodeauna de cuvînt. Deși îi plăcea să bea vin, nu devenea bătuș sau violent la beta.

Cinstit pînă la moarte

Pe acea vreme eu am fost primarul comunei Săvești, din care făcea parte și satul Ungheni (în care locuia acum Pantelimon - n.n.). Întrîndu-mă cu Pantelimon în Tîrgul Neamț, acesta îmi cere să-i gîrez o poliță de 50 000 lei la banca „Plugarul” din Tîrg Neamț. Eu, nefînd cunoscut de directorul băncii și deci reprezentînd garanție ca să-i fu girant lui Pantelimon, împrumutăm și s-a aprobat. I-am spus atunci lui Pantelimon să meargă la Fălticeni, la banca „Ștefan cel Mare”, unde eram cunoscut și unde pot să-i gîrez polița. Bani i-a restituit, cit a fost în viață, pînă la 35 000 lei, restul de 15 000 lei l-a restituit soției lui.

Mergînd odată la el cînd era bolnav, pentru a-l întebra cum va achita suma de 15 000 lei ce mai avea dator la bancă⁽⁴⁾, Pantelimon - care era în pat - de cum mă vede intrînd în casă zice: — Stiu pentru ce-ai venit la mine: pentru cei 15 000 lei pe care-i mai am de dat la bancă.

— Nu, am mîntit eu, am venit doar ca să văd cum te mai simți cu boala.

Atunci Pantelimon îmi spune soției lui să-i aducă testamentul în care era prevăzută că lesă moștenire, după moartea sa, gospodăria cu șapte hectare de pămînt, dar că și lui nu vor intra în proprietate pînă nu vor achita suma de 15 000 lei la banca „Ștefan cel Mare”!

Boala

Boala i-a fost descoperită de doctorul Tănăsescu, marele chirurg din Iași, care nu i-a spus ce are, de prima dată cînd l-a consultat. Pantelimon, simțindu-se rău, merge din nou la dr. Tănăsescu care, după ce-l consultă iarăși, îi spune: — Domnule! Te dădici dumeasta ai făcut multe în viața dumitale și ai tras mult. Ești bolnav de cancer și te sfătuesc să mergi acasă și să mori liniștit la casa dumitale.

L-a ascultat pe doctor. Și a lăsat cu limbă de moarte să fie înmormîntat cu trei preoți și să i se facă pranic mare. Soția lui i-a respectat întru totul dorința.

Eu eram pe atunci cîntăreț la biserică și-am luat parte la înmormîntare.

La Tîrg Neamț, ceasul din turnul de peste drum de hotel mai bate și acum. L-am auzit bîntîind înții de patru ori (cumalasa patru sferturi de oră) cu o tonalitate, și-apoi, o singură dată, într-altă tonalitate: era ora unu, la prînz. Hotelul e în același loc, tot cu restaurantul la parter. Verific afirmația lui Cocea⁽⁵⁾ și localnicii vîrstați îmi certifica existența - pe timpuri - a localului poliției pe strada „dosnică, Intuneacăș” care cade în unghi pe căldirea hotelului (mi se arată și casa: a doua pe mîna stînga). Merg să văd și podul de peste pîrlu Neamț, sub care, pretîndu-se înamicii lui Cocea că acesta s-ar fi ascuns.

S-a bătut multă monedă, la vremea respectivă, pe ideea e-ar fi fost imposibil ca Pantelimon să aibă - în codru - dorința de a fi D. Cocea de-î înțînii și de-a se de vorbă cu el. Dar argumentele adunate acum vin să întrebăsc adevărul: Cocea i-a interviuat pe Pantelimon. Întîmplarea relatată de cumnata lui - Elena Neculae a Dumitroaei - de pildă, în legătură cu vizitele pe care Pantelimon izbutea să și le aranjeze în chiar incinta localului în care era detînut fratele său (în primul rînd în pricina sa), ne dovedește - o dată în plus - că-veam de-a face cu un personaj de o rară perspicacitate, inventiv și îndrăgînt de oameni⁽⁶⁾? Pe de altă parte există și detalii că Pantelimon obișnuia nu numai să citească ziarele, dar să și decupeze din ele ceea ce i se părea mai interesant⁽⁷⁾. Bine informal, cu susțînători pretîndînd, era perfect normal ca el să nu-și ceară să-i dovedească dreptatea, iar Cocea era exact omul de care avea nevoie și care-i putea dupea cum s-a și întîmplat ajută.

Reabilitarea haideucului reabilitează - implicit - și mult discutatul interviu. E un dublu act de dreptate⁽⁸⁾ care se împunea.

⁽¹⁾ Motivul capturării din 1913 este conform cu realitatea, dacă se are în vedere faptul că Pantelimon a fost într-adevăr prins - în noaptea de 29 spre 30 noiembrie - într-o colibă părășită de pe muntele Bărmăreț (Județul Suceava), iar prinderea lui a fost în vremea războiului, respectiv, asfel: „Pantelimon dormea înstovît de mers, cînd de două zile n-a închie ochii deloc. E ud pînă la plele - nînsese abundent - și, neavînd încotro (ger în noaptea respectivă) aprinde focul și se culcă de-a dreptul pe pămînt, să se blăncască: adoarme cu armele lăsate de-o parte”.

⁽²⁾ Citez..... ce spune..... că n-are nici o pretinție.

⁽³⁾ Informație prețioasă și agadar, în toamna lui 1915 Pantelimon era în Răucești, părăsise Bucureștii destul de repede (venea în Capitală la 12 octombrie 1914).

⁽⁴⁾ Răspunsul lui Pantelimon e cit și se poate semnifica în esență prin acea: „Nu se știe” vrea să înțelegă atenția că nu numai el de el dîndine (și să se lase definitiv de haideicie, ci de încă mulți alți factori și de mulți alți oameni).

⁽⁵⁾ Aici memoria îl înșală pe Ion Gav. Seceraru: data exactă a nunții fiind 30 mai 1916.

⁽⁶⁾ Decî haideucul devenit întebelător unu sat care numără astăzi, dume-mai jumătate de o jumătate de oră, 120 de familii și că-avea merita - indiscutabil - să-i parie astăzi numele.

⁽⁷⁾ Societate interesantă sînt conșeme și relațarea detaliată a momentului, așa cum a memorat-o Ion Gav. Seceraru.

⁽⁸⁾ N. D. Cocea (1911): Mă aplec în strădă și mă silesc să străbăt cu ochii pînă prin dreptul poliției. E singura primire. Ca să les arăz din oras, la podul de peste pîrlu Neamț, n-am decît două drumuri, ori Șirada Mare, lumăță bine și une pot fi ușor recunoscuți (astăzi str. Lenin - n.n.), ori strada doamnă, întuneacăș, dar care trece prin fața poliției. Trebuie să apuc pe această din urmă (astăzi str. Republicii - n.n.)

⁽⁹⁾ „Eu abia dacă puteam intra la el, dar dracu cel de Toader, cum făcea, mî da în vorbă cu pămîntii, și se făcea un mos, ar se făcea un câșgăr și intra în casă”.

⁽¹⁰⁾ I. Neculae - fratele mai mic al lui Pantelimon - declara printre altele autorităților, în 1911: „Mi-a spus că foarte multe făcute de alții sînt puse în spinărea lui. Mi-a arătat și bucați de ziare în care citește și e învinovătat de fapte de care el habar n-avea”. („Ungheni”, 14 aug. 1911). Cum și nu preta că este eficient.

⁽¹¹⁾ Pantelimon va avea, respectiv, cîmînșină și deapre boală-fraza „Dimineții”... („Dim.”, 5 sept. 1911). III. „Din cercetările făcute pînă în prezent după prindere (de către judecătorul de instrucție - n.n.) reiese că el citea regulat toate zărețele și era la curent cu tot ce se scria despre dînsul”. („Dim.”, 29 noiembrie 1911). IV. De altfel, în casa în care a fost călășă matății, înainte de capturarea a doua, pe mîna s-a-bă găsit o mulțime de stare deschise la pagină în care se scria despre Pantelimon. El citea!

⁽¹²⁾ (N. D. Cocea) „Copii teribili ai gazetelor noastre” (dintr-un articol scris, în 1935, de Pompliu Constantinescu - „Scrieri” vol. 2, pag. 307, F.P.L., 1967).

VIATA DE ORGANIZATIE

Fara indoiala ca cifrele, oricit ar fi de revelatoare pentru ceea ce am dori sa demonstram, nu ar putea spune totul. De aceea, cunosand indicatorii tehnico-economici scazuti ai I.L.S. „Partizanu” din Bacau, am hotarit sa vizitez fabrica si sa discut la fata locului cauzele acestei situatii, lasand la o parte orice idei preconceptuate.

Observ, abia intrat in intrupindere, muncitorii plimbandu-se, discutand sau fumind linistiti. Faza trece de mult. N-au ce lucra sau nu respecta disciplina in productie? Mi se spune ca e posibil sa se fi terminat materialele si aprovizionarea se face greu, sau ca oamenii au mai iesit putin la aer. Sintem informati ca actualele deficiente din activitatea economica a fabricii se datoresc faptului ca volumul producției a crescut brusc, lipsind mina de lucru calificata. „Am luat atunci 500 de «bulevardisti» și i-am declarat «cizmani» ne declară un tovarăș din conducerea colectivului. De aici s-ar trage, chipurile, toate greutățile. De acord, a fost la un moment dat nevoie de oameni și au fost angajați mulți fără discernământ. Ce s-a făcut însă apoi pentru calificarea și mai ales pentru educarea lor? Ce au făcut conducerea fabricii și organizația U.T.C. în această direcție, pentru că tinerii reprezintă 40 la sută dintre muncitorii, iar dintre aceștia mai mult de trei sferturi sînt uteciști? Mai nimic. Nimeni nu s-a interesat de modul lor de viață, de înălțarea vechilor lor obiceiuri care devin frine o dată cu trecerea de acest tineri într-un mediu dominat de disciplina muncii. Consecințele negative n-au întârziat să se arate. De doi-trei ani „Partizanu” este campiona rebuturilor și a absențelor nemotivate pe ansamblul industriei județului Bacău. Numai în primul semestru al anului în curs s-au înregistrat 600.000 lei producție refuzată (din care doar 80.000 lei — valoarea manoperei — vor fi impuțate) și circa 3.600 absențe nemotivate, din care mai mult de jumătate aparțin tinerilor. Cauzele sînt ușor de aflat.

Provenind din medii sociale diferite și păstrînd trăsăturile negative ale comportării lor anterioare iar pe de altă parte scăpînd atenției organizației U.T.C., tinerii muncitori își continuă vechile preocupări după terminarea orelor de muncă. Și, deși se putea părea că, conducerea întreprinderii i-a încurajat într-un fel, în apucăturile lor. Astfel au fost

LA „PARTIZANUL” BACĂU, UNDE LUCREAZĂ CITEVA SUTE DE TINERI, ORGANIZAȚIA U.T.C. ESTE CA ȘI INEXISTENTĂ

COMITETUL MUNICIPAL U.T.C. CUNOAȘTE SITUAȚIA, DAR ÎȘI FACE UITATĂ DATORIA DE A INTERVENI

desființate, rînd pe rînd, cantina, cîmînul și clubul, care puteau constitui un mediu propice apropierea tinerii de regulile comportării civilizate în societate. Din acest moment, vîzîndu-se lipsită de club, organizația U.T.C. și-a încetat practic orice fel de activitate — pentru că pînă atunci se mai făceau — de bine, de rău — diferite acțiuni culturale — trecînd într-un anonim complet. Mai mult, nepăsarea și indolența și-au pus pecetea pe stilul de muncă al membrilor comitetului U.T.C. Comisia pentru problemele social-profesionale, condusă de ing. Diana Carp, nu-și justifică nici pe departe titlatura, pentru că e străină, de problemele calificării sau ridicării calificării tinerilor, deși cunoaște perfect slaba lor pregătire profesională și urmările ei nefaste asupra activității economice a fabricii. Se pot număra pe degete unele comportări ale tinerilor care frecventează biblioteca tehnică. Iar în situația aceasta, membrii comisiei s-au gîndit să organizeze un concurs. „Cel mai bun ștanțor în piele”. S-au gîndit numai pentru că concursul n-a avut loc. Secretarul U.T.C., Constantin Ursu, recunoaște că

„ar fi trebuit să se organizeze ceva”. Adevărat, dar cine, tovarăș Ursu, cine ar fi trebuit să mobilizeze tinerii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, cine ar fi trebuit să caute forme atractive pentru acțiunile cultural-educative? Va amintiți de acea seară

cultural-distractivă pe care ați organizat-o în sala Casei de cultură și la care n-a participat nici un tânăr din fabrică? N-ați participat nici dumneavoastră și nici membrii comitetului U.T.C.

Mă afluam la comitetul de partid al fabricii cînd s-a citit scri-

soarea muncitorilor dintr-o secție indignați de comportarea imorală a două tinere care au întreținut relații cu un maestru de două ori mai în vîrstă ca ele. L-am întrebat pe secretarul U.T.C. — Le cunoașteți?

— Ce, sînt de la mine! ? Secretarul organizației nu cunoaște oamenii, comportarea lor, nu știe ceea ce știe deja aproape întreaga fabrică. În contextul celor anterior prezentate acest fapt arată o dată mai mult lipsa de interes și nepăsarea aceluia care a fost ales în fruntea acestei organizații, acordîndu-i-se încredere, dar care n-a făcut nimic pentru a o justifica.

Comitetul municipal U.T.C. Bacău cunoaște foarte bine situația de la I.L.S. „Partizanu”. Constantin Miron, locuitor cu probleme de propagandă, spune senin: „Știu din informările instructorilor că treaba acolo merge foarte rău”. Dar mai mult decît că știe n-a putut să adauge. Nimic mai firesc, de altfel. De fiecare dată, comitetul municipal U.T.C. s-a mulțumit să constate lipsurile, să facă cîteva propuneri și cam alt. Întreprinderea era ocolită cu grijă de toți factorii răspunzători, fiind vizitată după planificarea lunară ca apoi să se aștepte cealaltă lună pentru... „vizita” următoare. Nici un ajutor efectiv însă, nici o intervenție operativă. Situația economică a întreprinderii și inactivitatea organizației U.T.C. reclamă o analiză atentă și o preocupare constantă a Comitetului municipal U.T.C. Bacău. Adică altfel decît pînă acum.

VICTOR RAREȘ

La orizontul unei noi zile de muncă, pe șantierul autostrăzii București—Pitești. Foto: O. PLECAN

RECOURI IN CAUTAREA TEHNICIENILOR PIERDUȚI

LOCUL ȘI ROLUL TINĂRULUI ÎN VIAȚA SATULUI CONTEMPORAN

Primul lucru care ne-a surprins a fost că nici la Uniunea județeană a C.A.P. și nici la Banca agricolă din Vaslui nu există nici măcar o singură și simplă listă care să consemneze numărilor celor școlariști sau măcar valoarea sumelor care s-au cheltuit cu aceștia de către fiecare unitate agricolă în parte. E într-adevăr de necredut cînd te gîndești că nu-și nici pe departe vorba de un număr restrîns de cadre calificate-n școlul banului mers al muncii în agricultură și nici de niște sume derizorii dar situația la ora actuală aceasta este. Întrebînd în dreapta și în stînga, într-un loc și-n altul aflăm mai peste tot oameni din al căror fel de a răspunde nu poți să-ți fîruiești decît concluzia că începînd de la aceștia s-a înjghebat mai peste tot un fel de joc de-a cheltuiala și de-a școlarizarea. „Apoi, am dat și noi acolo nicaieri părălute la cam mulțșori băieți din sat și i-am trimis la școli agricole să-nvețe că de, oleac” de carte prinde bine omului...”. Iată răspunsul pe care cu unele destul de mici diferențieri de formulare, l-am primit de la mai toți președinții de cooperativă agricole cu care-am discutat. La fel de limpede reiese în

urma investigațiilor făcute și faptul că de multe ori la baza trimiterii unor tineri la școlile menite să pregătească cadre tehnice pentru agricultură n-a stat cunoașterea necesității reale ale fiecărei unități agricole ale în alegerea acestora nu s-a făcut orientarea cea mai potrivită. În al treilea rînd, pentru tinerii care au urmat școala și s-au calificat din pasiune, pentru acei tineri care s-au întors în satul de unde au pornit dornici să-și realizeze visele și să-și aplice în practică cunoștințele, conducerea cooperativelor agricole nu a făcut tot ce-ar fi putut să facă. Așa stînd lucrurile procesul de încadrare a agriculturii cu cadre tehnice ni se pare că este în județul Vaslui, deși s-au făcut pînă în prezent suferente eforturi financiare, încă departe de acel început de maturizare, ba, chiar mai mult, lăsat la voia întîmplării.

contabil și a funcționat o vreme pe postul de contabil șef la C.A.P. Chitoc pînă la unificarea acesteia cu C.A.P. Lipovăț, cînd ne mai oferindu-i-se șefia contabilcoasă s-a dus și s-a angajat la Fabrica de cărămidă din Vaslui. Și de ce oare nu i s-a mai oferit? Răspunsul vine de la sine. Există la Lipovăț un alt contabil șef „cu neamuri” precum s-a dovedit, care în afară de acest lucru „mai cunoaște și niște giublușucuri” ce trebuiau păstrate sub lacăt. Așa că soșii au ținut cu el deși nu multă vreme, fiindcă aproape imediat s-a dovedit că acesta ar fi „încurcat hîrtiile” și-a fost îndepărtat. Negarăm Constantin, căci despre el este vorba „nu se ținea de treabă; practic se juca mai mult cu păhărelul” ne declară astăzi tovarășul președinte al C.A.P. Lipovăț. Și atunci, dacă așa stau lucrurile de ce a fost totmai el reținut pe postul disputat, și, mai ales, de ce nici astăzi după 5 ani, nu-i lămurită încurcătura cu hîrtiile pe care a făcut-o în 1983?

Dar, lucrurile nu se opresc aici. S-ar părea că „îngrijorat” de pierderea rapidă a celor doi contabili, Consiliul de conducere al C.A.P. Nimeni nu poate contesta, că între lapte și sectorul zootehnic

Festivalul folcloric. Peste 12.000 de oameni au participat duminică la festivalurile folclorice de la Balc și Bulz din județul Bihor. În localitatea Almasul Mare la pădurea Fagu, comuna Balc, s-au întîlnit peste 400 de artiști amatori din satele Almasul Mare și Mic, Dijir, Iteu, Sacalasa, Ciutelec, Tăuceu etc. Cei 8.000 de spectatori prezenți aici au putut aprecia măiestria dansatorilor din Sacalasa, Marghita și Dijir, a formațiilor corale și instrumentale.

În această zonă folclorică a județului, pe Valea Iadului, și-au dat întîlnire formațiile artistice din zona Văii Crișului Repede din imediata vecinătate a județului Cluj. Amplorarea și reușita festivalurilor ar fi fost mult mai depline dacă Comitetele de cultură ale județelor Cluj, Sălaj și Satu Mare ar fi răspuns invitației Comitetului de cultură al județului Bihor de a contribui prin formațiile artistice din localitățile apropiate.

C. BEJAN

PERMANENȚA DIALECTICII

Scrisă din necesitatea de a apăra marxismul împotriva atacurilor la care era supus în deceniul al VIII-lea al secolului trecut, atacuri care au avut la bază — așa cum se întîmplă în mod frecvent în astfel de cazuri — denaturarea principiilor sale fundamentale — „noi comuniști”, „înnoitori ai socialismului”, ca Eugen Dühring (sub a cărui influență s-a aflat un timp chiar și Bebel) pretinzînd nu numai că sînt în stare să distrugă esența marxismului dar să și pună în loc o nouă teorie care „avea pretenția de a fi ultimul rezultat practic al unui nou sistem filozofic” — cartea lui Fr. Engels „Domnul Eugen Dühring revoluționează știința” (într-o polemică „Anti-Dühring”) reprezintă nu numai un model de analiză, de poziții consecvente marxiste, științifice, a teoriilor care ignorau metoda și adevărul materialismului dialectic și istoric ci și o operă de bază a teoriei marxiste clasice, care conține considerații și precizări asupra unor chestiuni fundamentale, mereu actuale, ale acestei teorii, cum și puncte de vedere expuse atunci pentru prima dată. Așadar, nu în primul rînd în faptul că a-nulează sistemul extravagant al lui Dühring filozof puțin important, al cărui nume n-ar fi fost reținut de istoria filozofiei — constă actualitatea acestei opere a lui Engels, ci în consecvența cu care dezvoltă pozitiv concepția sa asupra unor chestiuni disputate: „Critica negativă a devenit în felul acesta pozitivă; polemica s-a transformat într-o expunere mai mult sau mai puțin încheiată a metodei dialectice susținute de Marx și de mine, și aceasta într-o serie destul de vastă de domenii”.

Capăt, astfel, deosebită actualitate referirile lui Engels asupra obiectului filozofiei, delimitării acestuia de generalizările teoretice ale altor științe și, mai ales, indicația ca atunci cînd se abordează natura, specificul și manifestarea concretă a interdependenței unor fenomene, să se evite cea comodă reducăbilitate care înscrie fenomenele particulare în perimetrul filozofic, acordîndu-le semnificații teoretice pe care nu le conștin. Numeroase sînt precizările lui Engels asupra caracterului dialectic al învîlțurii marxiste, care constă și în refuzul adevărilor ultime, eterne, în exprimarea necesității de a deduce teoria dintr-o practică concretă, reală și nu dintr-una imaginată, nu din ceea ce am dori să fie ci „din ceea ce este”.

Toate acestea, pornind de la afirmația esențială că nu poate fi ignorată o singură elipă, că marxismul ca filozofie neagă filozofia idealistă dinaintea sa și din timpul său, continuînd pe un plan superior achizițiile de gîndire ale materialismului premarxist.

În „Anti-Dühring” obiectul filozofiei este privit din perspectiva constituirii sale istorice. Dintr-un anumit punct de vedere, afirmă Engels, filozofia se reduce la logica formală și la dialectică: „Din moment ce fiecare știință în parte este pusă în fața cerinței de a se edifica asupra lucrului pe care îl ocupă în cunoașterea de ansamblu a lucrurilor și a cunoștințelor despre lucruri, orice știință specială despre această conexiune de ansamblu devine de prisos. Ceea ce rămîne ca element de sine stătător din toată filozofia de pînă acum este știința despre gîndire și

schimb, într-un cuvînt al relațiilor economice din epoca respectivă; că, prin urmare, structura economică a societății din fiecare perioadă istorică dată constituie baza reală care explică, în ultimă instanță, întreaga suprastructură — instituțiile juridice și politice, precum și concepțiile religioase, filozofice și de altă natură din perioada istorică respectivă”. O expresie a spiritului științific care l-a călăuzit pe Engels în elaborarea acestei opere, a înțelegerii profunde a complexității problemei în discuție o constituie și susținerea cu o riguroasă demonstrație a ideii că obiectul filozofiei marxiste nu poate fi înțeles în sine, ci numai prin raportare la metodă, că cercetarea unui fenomen depinde și de instrumentul filozofic de investigație („Se poate ajunge la o concepție dialectică, sîntînd de faptele care se acumulează în domeniul științei și se ajunge mai ușor la ea dacă întîmplăm caracterul dialectic al acestor fapte cu cunoașterea legilor gîndirii dialectice”). Referindu-se la Hegel, căruia îi atribuie „marele merit de a fi prezentat pentru prima oară întreaga lume naturală — istorică și spirituală — ca un proces, adică în continuă mișcare, transformare și dezvoltare și de a fi încercat să dezvăluie legătura internă a acestei mișcări și transformări”, Engels amintește — transferînd principiul acestei aprecieri asupra gînditorilor din orice epocă și de orice formație — că „era totuși îngrijită, în primul rînd, de problemele sale cunoștințe, inevitabil limitate și, în al doilea rînd, de cunoștințele epocii sale, limitate și ele ca volum și ca profunzime”. Consecvența nu înseamnă dogmă. Intoleranța, doar, bazată pe respingerea apriorică a unei teorii sau idei poartă pecetea sigură a dogmatismului. A accepta dialectica — consideră Engels — înseamnă a accepta că adevărul o dată descoperit, nu reprezintă decît o premiză pentru un nou adevăr. Chiar cînd se referă la propria sa teorie, Engels o privește sub unghiul anti-dogmatic al îndoielii pozitive: „S-ar putea însă ca progresul științei teoretice a naturii să facă, în cea mai mare

parte sau chiar cu totul, de prisos munca mea, deoarece revoluția pe care simpla necesitate de a sistematiza descoperirile pur empirice din ce în ce mai numeroase o impune științei naturii, trebuie să determine tot mai mult și pe cel mai îndărătnic empirist să recunoască caracterul dialectic al proceselor din natură. Vechile opoziții rigide, liniile de demarcație categorice și de netrecut dispar tot mai mult”. Afirmînd la vremea respectivă că „pentru a face din socialism o știință, el trebuie mai întîi situat pe un teren real”, Engels nu făcea doar polemici cu acea orientare din Partidul social-democrat din Germania sau cu socialistii englezi și francezi, care considerau în mod „idealist” că „socialismul este expresia adevărului absolut, a rațiunii și a dreptății, și, de îndată ce este descoperit, cucereste lumea prin propria sa forță”, ci afirma un principiu general, o condiție a viabilității socialismului științific: pentru a transforma o realitate economică și socială trebuie să se țină cont de condițiile concrete, de specificul și structura internă a acestei realități. Caracterul de sistem deschis al filozofiei marxiste, caracterul său științific, sînt determinate de dialectica realității, de necesitatea „de a nu introduce din afară legile dialectice”, ci de a le descoperi în natură și în realitatea socială.

90 de ani de la apariția lucrării lui Fr. Engels: „Anti-Dühring”

GRIGORE TRAIAN POP

SCHEMA NECUPRINDERII ÎN SCHEMA

O altă situație și în același timp o altă cauză pentru care cei tineri, mai ales, sînt tentați să plece de la locul de muncă pentru care s-au calificat, o constituie sistemul defectuos de remunerare aplicat în destul de multe cooperative agricole din județ. Ciaruru Dumitru, Matei Ion (C.A.P. Lipovăț), Carare Georgeta (C.A.P. Sîrb) — și, am putea să continuăm cu exemplele pînă la o sută sînt plătiți numai cu cîte 34 și respectiv 32 zile muncă pe lună, a căror valoare este între 9 și 15 lei, realizează deci un venit lunar de circa 300 lei numai pen-

tru faptul că consiliile de conducere ale cooperativei agricole respective nu au avut grijă să-i cuprindă în schema de salarii. De ce să nu fi fost cuprînși în schemă cînd se știa în mod precis ziua și anul cînd vor termina? E oare logic, just și omenește ca un tânăr să-și înceapă profesia izbindu-se din prima zi de dezinteresul celui care plimbîndu-se-n șarletă pe tarla își permite să calce, salarizîndu-l astfel, normele cele mai elementare ale democrației noastre socialiste? Cine va fi răspunzător de pierderea acestor cadre calificate? Să nu uităm că orice contract poartă pe puțin două semnături și că cei din comuna Costești, de pildă, care au cheltuit circa 200.000 lei pentru școlarizare și nu au la ora actuală aproape nici un cadru tehnic încadrat poartă și ei răspunderea nefruccificării unei atît de însemnate cheltuieli.

ION CHIRIAC

RAIDUL NOSTRU PRIN CITEVA CLUBURI ALE ELEVILOR

O INVITATIE ONORATA

Pentru elevii din Pitesti... Pentru elevii din Pitesti...

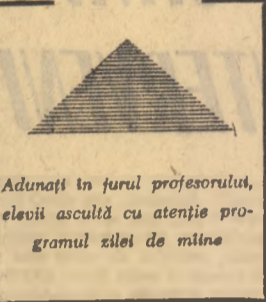
CLUBURI DE VACANTA SAU... IN VACANTA?

Inițiativa de a se organiza un club cultural-sportiv al elevilor din Simleu-Silvaniei...

PE ACEEASI USA - INITIATIVA SI STEREOPIA

La Zău au fost pregătite toate condițiile pentru concursul de inot al elevilor...

ar trebui să existe întâlnirile cu personalități de seamă ale orașului...

Adunați în jurul profesorului, elevii ascultă cu atenție programul zilei de mîine

FANTOMELE DE LA... TIMIȘOARA

In permanentă sportive la volei și fotbal... In permanentă sportive la volei și fotbal...

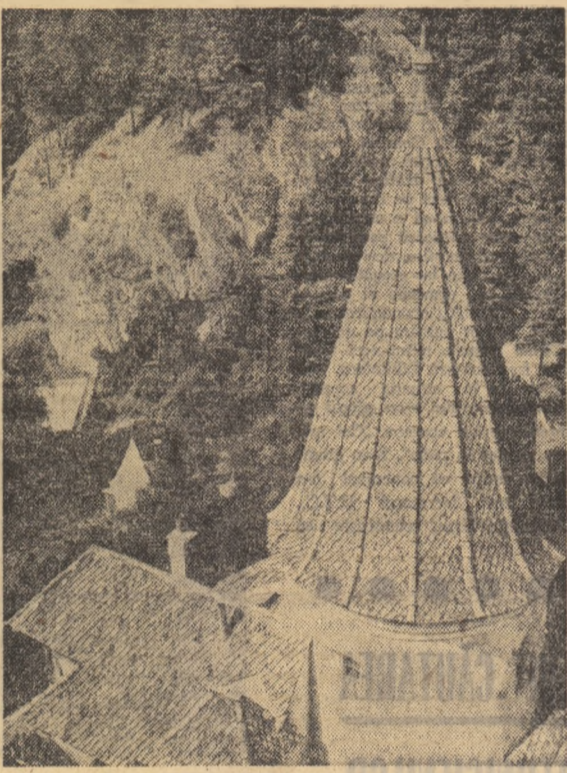
să altfel ordinea de decizie de obicei bînci dispuse deja...

După un drum lung, un popas cu cîntec este totdeauna bine primit

AȘA DA!

Activitatea clubului elevilor din municipiul Baia Mare, după aprecierile "membriilor" lui...

vedere din curtea interioară a Castelului-muzeu Bran

ECRAN-STUDIO

(Urmare din pag. 1) ului cinematografic al tineretului? "ECRAN-STUDIO" își va desfășura activitatea...

Parcurgînd într-o singură zi spațiul cuprins între Margalia și Mamaia...

valoarea pinzei, a aței, șnurului, fabricate de alții și cumprate din comerț...

cula dect în coloană lăstădu-te să aștepi un șterg de ord următorului convoi...

ba chiar își au admiratorii lor înfocați. Dar cînd pe întreg litoralul, de la un capăt la altul...

regate, întreceri ale ambarcațiunilor cu vele, sărituri la trambulină etc., etc.?

NU CUIUL LUI PEPELEA

...ci cel al întreprinderii de prestații construcții și gospodărire ordănească...

GHICI CE E?

Se vinde prin localurile litoralului un lichid gălbui, imbutelit în sticle...

SETEA INTERZISĂ ÎNTRE ORELE 13-16

Și așa puține pentru afluzul de populație al litoralului...

LITORAL '68 DE 10 ORI, DE CE?

chioscurile de răcoritoare sînt închise între orele 13-16. Adică tocmai orele cînd soarele țîșă deasupra capului...

UNDE SINT LITORETELE?

Cu 2-3 ani în urmă circula pe litoral microbuze cu pereții detașați numite "litorete"...

PORTUL TOMIS ȘOMEAZA...

Creat printr-o altă motivație și pentru a constitui o bază a plimbărilor de agrement pe mare...

BRAȘOVUL - ÎN 3 ILUSTRATE

Desigur, aceasta nu înseamnă limitarea sferei de investigație a fotoreporterilor...

3. MĂRTURII LA BRAN

Castelul se află la 25 km de Brașov, pe drumul ce duce la Cîmpulung Muscel...

ATANASIE TOMA V. CONSTANTINESCU VIOLETA PĂUNESCU

de acțiune, desfășurat în cele mai variate direcții de la aspectele filozofice și sociologice ale dezvoltării artei cinematografice...

Obosite de drum, autoturismele se opresc aici, la „Auto-service”

Foto: V. CONSTANTINESCU

SPORTS

La Cheile Bicazului FINALA CAMPIONATULUI NATIONAL DE ALPINISM

In frumoasa zona a Cheilor Bicazului s-a desfasurat in zilele de 25 si 26 iulie, finala campionatului national de alpinism. La start, alpinisti fruntasi prezenti si la etapele de iarna si vara ale acestei competitii. Caracteristicile acestui masiv stincos, gradul de dificultate a traseului precum si timpul ploios, a ridicat in fata concurentilor probleme deosebite. Desfasurarea finalei a avut momente dramatice cu rasturnari spectaculoase in clasament (dupa evolutia fiecarei echipe intrata in concurs). Fiecare sportiv a luptat din rasputeri, metru cu metru, pentru a realiza un timp mai bun, pentru a fi cit mai repede sus pe creasta.

Merita a fi scoase in relief performantele reusite de echipele Metalul Hunedoara (antrenor Pichiu Dan), si Clubul Sportiv

Universitar de la Institutul Petrol, Gaze si Geologie Bucuresti, (antrenor Schen Matei).

La clasamentul general rezultat din adunarea punctelor celor trei etape de iarna, vara si finala: LOCUL I si campioana republicană la alpinism echipa Metalul Hunedoara (componenti: Avel Ritușan, Emeric Betegh și Ioan Dumitras), — 142 puncte; LOCUL II, I.P.G.G. București (studentii Dan Vădulescu, Petre Borden și Mircea Săndulescu), — 140 puncte; LOCUL III Armata II Brașov (Aurel Irimia, Gh. Enache, N. Zbranca, Andrei Căpe — 139 puncte. Următoarele locuri au fost ocupate în ordine de Armata 1, Sănătatea București, Creștia Brașov, Dinamo Brașov, C.F.R. Petroșeni, Sănătatea Arad.

D. CERCHEZEANU

Sportivi români peste hotare

Un frumos succes internațional a reușit la concursul mondial de sărituri în apă de la Gendorf (R.F. a Germaniei) sportivul român Ion Ganea. El s-a clasat pe primul loc în proba de sărituri de la trambulină cu un total de 505,55 puncte. Locul doi a fost ocupat de Petre Decuseară (România) cu 487,95 puncte, iar locul trei de Refi (R. F. a Germaniei) cu 485,50 puncte. În proba de sărituri din turn, câștigată de vest-germanul Wucherpfnig

cu 489,10 puncte, Ganea a ocupat locul patru cu 437,45 puncte, iar Decuseară s-a clasat pe locul cinci cu 397,50 puncte.

O comportare bună a avut și Melania Decuseară, disnată pe locul secund în ambele probe.

(Agerpres)

CUPA ORAȘELOR ANDREI SUCIU (Brașov) victorios în prima probă

(Urmare din pag. 1)

CONSTANȚA (prin telefon) Hoșarii lucrărilor, unii dintre juniorii noștri s-au prezentat și cu capul nu numai pe ploceale. Afirmația ne-a fost prilejuită de o acțiune întreprinsă în prima probă din Cupa orașelor, care se desfășoară pe litoral. Brăilenii Ene Ștefan, Constantin Tănăsescu, Mihail Hrisoveri, în colaborare cu ploștenii A. Zăracchi, P. Tudor și V. Săniță, profitând de faptul că înaintea suflă puternic din față au organizat un atac rezultat fagurii din pînion împresat de alții. Școala comună al canoierilor a fost așina: reprezentanții bucureștenilor erau depășiiți intrucît în grupul fagurilor nu se afla Școala un singur bucureștean. C. Climeanu, iar distanța creștea mereu fără vreo șansa de recuperare din partea plutonului. Dar (există întotdeauna un dar) Ene Ștefan cade, se rănește și abandonează. Brăilenii rămași în dinaintea ploștenilor nu mai înțeleg (în firea, arătând vreo șansa în câștigarea și evadarea eguesă. Așa că la sprintul final se prezintă un pluton de 14 alergători, victoria revenind lui Andrei Suciu (Brașov), urmat de Mihail Hrisoveri (Brăila), P. Climeanu (București), V. Ștefan (Ploiești), Ion Ștefan (Cluj), M. Ionță (București) etc.

Atâzi se alătură a doua probă și ultima pe șoseaua Tulcea — distanță de 80 km.

S. SPIREA

NOTE MA! SUNĂ TELEFOANELE LA „MOBILA”?

La depozitul de mobilă al magazinului „Căminul” din „Drumul Taberei”, sosiseră ieri niște canapele Carpați. Cîteva cumpărători și-au exprimat pe loc dorințele, au vrut să dea banii. „Asta nu se vinde”, a spus responsabilul, arătînd o canapea verde. De ce? „Am un contract neonorat de două săptămîni”. Lumea a crezut. Noi însă ne-am interesat mai îndeaproape. „E reținutist responsabilul. Mă ce șef, ce șef? L-am căutat pe șef. Nu l-am găsit. Am intrat în birou la alt șef, tot la „Mobila” (Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej, nr. 8). Vorbea la telefon. Din cîte se înțelegea, cineva, un director sau un alt șef, îi cerea aranjarea unei cumpărături de mobilă. „Bine, tovarășe, bine. Sigur, sint foarte ocupat, dar... ce să fac, aranjez”.

N-a pus telefonul jos, că a sunat iar. O tovarășe, șefă de secție sau de direcție, la altă instituție. Desigur, o rugăminte. Omul expăspera dar... promitea. A promis. Apoi alt telefon. Alt oftat (cu microfonul acoperit), „altă promisiune.”

„Dumneavoastră ce mobilă doriți?”, ne-a întrebare, autopat, după contorbire. „Am dorit să știu de ce nu pune capăt practicii oștirilor, l-am spus. Magazi-nel există pentru toată lumea, și pentru șefii de servicii și pentru directorii generali. Ia dacă se insistă, de ce nu-i refuzați, de ce nu le amintii legea?”

„Am încercat, a răspuns tot cu un oftat șeful cu care vorbeam. E greu să faci astfel de experiențe.”

Dar pentru că cineva trebuie să lupte împotriva acestui sistem, ne-am hotărît să publicăm — dacă va mai fi cazul — lista cu numele persoanelor care vor mai cere „aranjări” la „Mobila”, în zilele care urmează.

Pentru a putea discuta în fața lumii (cum este și normal) cauzele abaterii de la niște principii valabile pentru toți.

E. F.

INFORMAȚII

La invitația Consiliului japonez împotriva bombelor atomice și cu hidrogen (Gen-saikyo), luni la amiază a părăsit Capitala tov. Constantin Vasiliu, care din partea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din Republica Socialistă România, va participa la cea de-a XIV-a Conferință mondială împotriva bombelor A. și H.

În cadrul Cinematocului au fost prezentate luni seara filmele artistice italiene „Îți mulțumesc matusă” și „Grădina delicioasă”. Înainte de spectacol, regizorul Mircea Mureșan a prezentat publicului pe membrii delegației de cineaști italieni care no vizitează țara. Vincenzo Siniscalchi, documentarist, director al cinematoclului din Neapoli, a mulțumit pentru primirea făcută și a vorbit despre cele două producții ale studiourilor italiene.

În aceeași zi, ambasadorul Italiei la București, Niccolò Moscato a oferit o recepție în cinstea oaspeților.

(Agerpres)

Una din imaginile pitorești de la Slănic Prahova. Lîngă lacul de la Bala Bacului se află acest munte de sare, unde s-a amenajat astăzi un strand public mult căutat.

Una din imaginile pitorești de la Slănic Prahova. Lîngă lacul de la Bala Bacului se află acest munte de sare, unde s-a amenajat astăzi un strand public mult căutat.

DE BUN AUGUR

Agentiile de presă ne-au adus o veste în stare să umple de fericire zecile stațiilor: Ion Ionescu, perla Giuleștilor, căruia locuitorii Grantului i-au adus, într-o noapțe, și i-au pus în fața ușii un măr înflorit, a debutat la Allemania în chip senzational, înscind, simbolic, o scenă, donă goluri în poarta lui Arsenal Londra și duminică, un gol formației Boner S.C.

Puiu Ionescu — primul nostru fotbalist care, de la război încocoare, joacă într-o echipă străină — a unul din oamenii care mi-au fost (și-mi rămîn!) cei mai dragi. Știrea despre succesul lui mi-a prilejuit clipe de mare bucurie. Interent atactant, timp de aproape un deceniu.

FĂNUȘ NEAGU

LA UMBRĂ, ÎN POIANĂ

ȘI FIGUEROLA REGRETA

Dintre „vedetele” internaționale de atletism se detașau prin valoarea și performanțele lor recunoscute, cubanezii Enrique Figueroa și Miquelina Cobian. Ei au fost prezenti, la Poiana Brașov dar numai în tribuna. Miquelina, una dintre cele mai bune sprintere ale lumii, a concurat doar în serii la 100 m plat, dar s-a clasat a patra în urma compatriotei sale Romany Fulgenciu care a și câștigat, în final, proba. Figueroa, în schimb, n-a luat startul de loc, acuzînd învinsitate (astăzi în trecut) a concurat la Leningrad și a accidentat lînd startul. Corecționatul mondial, cu 10 secunde pe 100 m plat, ar fi dorit totuși să concureze. Vineri s-a antrenat de unul singur și a încercat în fel și în chip vîsta. Marea, cu bănoace, se pare că pista la înțeles, cosat mai mult decît leziunea la picior. „Regret profund că n-am putut participa la proba mea preferată care m-a conștiat — ne-a declarat celebrul alergător. Cu înțina am fost însă în focul întrecerilor — excelent organizat — alături de toți concurenții și consider competiția ca un serios test acum înainte Olimpiadei”. Să fi încercat Figueroa să se consoleze astfel?

„Fără îndoială, unul dintre cei mai simpatizați atleți a fost la Poiana Brașov, decanul internațional american Bill Tommey. Concurînd în prima zi la probele favorite n-a reușit să ocupe nici unul din primele trei locuri. Dar, ambțiosul Bill, n-avea să dezarmeze. Dornic să urce pe podium și-a încercat și în cea de a doua zi norocul. Și iată-l alergînd la proba de 200 m plat. Se califică în serii și sprintează excepțional în finală. Ocupă locul doi cu un timp excelent — 21,2. Și reușește această calificare în compania „specialiștii” al probei: englezul R. Barthorpe — locul întâi 21,1 — olandezul L. De Vinter 21,3 și chilianul Moreno 21,3. Contează, unde se vede și ambiția...”

UN FOTOGRAF AMATOR

Chilianul Ivan Moreno a fost revelația concursului. În prima zi de concurs — și în ce condiții? — a realizat de două ori timpul de 10,3 pe 100 m plat, și în serii și în finala pe care a câștigat-o, egalîndu-și recordul personal. Cum am afirmat, la un recent concurs, el a realizat 10,1 dar nu i-a omologat noul record pentru că, la remăsurare, pista avea cu 5 cm mai puțin. În tot timpul cîi n-a fost în concurs pe Moreno l-am văzut în postura de fotograf amator. Fotografii, filmașii de la Poiana Brașov pasivitate oarecare? Nu! El este arhitect, are 26 de ani, și după cum ne-a declarat de pe unde călătorește se întoarce cu filmul al căror

UN „NESPECIALIST” PE LOCUL II

subiect e arhitectura.

UN OM DE CUVINȚĂ

Cîștigătorul medalei de argint la Tokio, Mohamed Gammoudi s-a prezentat la startul a două probe pe care le-a cîștigat de o manieră fantastică. În proba de 10000 m s-a lăsat în urmă adversarii cu un tur și jumătate de stadion. După trecerea liniei de sosire numeroși spectatori l-au înconjurat pentru autografe. Profităm de situație:

Nu sintei obișnuit? — Sint gata să alera și să cîștig și proba de 5000 m. Și s-a știut de cuvînt. A doua zi.

POFTII, DUPA DUMNEAVOASTRA I

Institutorul de Îngineria Ștefan, elevul lui Hubacher, conștientul care ocupă primul loc la aruncarea greutății cu 18,59 m, pare un colos: are o înălțime de peste 2 m, și o greutate de 105 kg. Cubanezii Enrique Samuels, cîștigătorul probei de aruncare a ciocanului cu performanță de 67,50 m (recordul mondial), data de conducerea de partid și de stat, permite folosirea unor suprafețe mari neconstruite, asigură o folosire rațională și eficiență a terenurilor din perimetrul construcțiilor din orașelor. De aceea reține de la oraș și zona municipiilor și orașelor trebuie să se precupe în mod deosebit. În municipiul Birlad sau în orașele Vaslui și Husi, de exemplu, se află unele importante ocupate foarte rar și cu denalitate redusă (de 28-30 de locuitori la hectară), densitate mai scăzută decît în mediul rural. Aceste terenuri sistematizate și înțite pot fi parcelate diferențiat și date în folosință localnicilor care au posibilități să-și construiască locuințe — proprietate personală — în acest fel materiale de construcție pe plan local, precum și inițiativa și măiestria meșterilor constructori. În felul acesta, pe teritoriile luate în considerare se pot realiza imediat circa 6000-8000 de locuințe fără demolări învechite.

V. CĂBULEA

O înaltă echitate socială în agricultură

(Urmare din pag. 1)

contribuții mai substanțiale a acestora, la perfecționarea sistemului de retribuție. Totodată, mai buna stăpînire a pîrghiei impozitelor, progresivitatea și egalizarea lor de la 35—115 lei la hectară, în funcție de zona de fertilitate, va acționa puternic în sensul echilibrării veniturilor realizate pe diferite categorii de cetățeni, va limita unele disproporții care apar în cursul dezvoltării economice între diferitele categorii de venituri. Fără îndoială, sistemul de impozite practicat pînă acum a generat — dar mai ales a menținut — astfel de disproporții. Spre exemplificare, iată cîteva cazuri din județul nostru. Cooperativele agricole din Măstăcani și Chirăștii sint vecine, prima însă dispune în cea mai mare parte de teren pe lunecă, deosebit de fertil, pe cînd cea de a doua are aproape întreaga suprafață situată în pantă. Pînă în anul acesta în baza legilor în vigoare cooperativele agricole erau încadrate în zona a treia de fertilitate, deși la Măstăcani în aceeași condiții de climă și investiții de material și efort uman, veniturile la suta de hectare depășeau anual cu aproape 40 la sută pe cele realizate la Chirăștii.

Prin aplicarea prevederilor referențului decret, elaborat de Consiliul de Stat, cele două cooperative agricole (și nu numai cazul lor), vor fi diferențiate, diferențiere ce se va transmite, în primul rînd sumele totale pe care acestea le vor vărsa la buget. Aceste sume reprezintă însă abia 15—20 la sută din valoarea sporului de recoltă realizat anual de fiecare dintre cooperativele agricole, comparativ cu anul 1960. Echitatea noului sistem de impozite este și mai evidentă dacă avem în vedere acea prevedere a noii legi, prin care se stabilește că în funcție de condițiile agrotehnice mult îmbunătățite în care se lucrează și se realizează pro-

ducția agricolă, să se asigure o mai judicioasă reezare a tarifulor de impozit fix la hectară. Astfel de cazuri se întîlnesc adesea și în județul nostru. Cooperative agricole ca cele din Beresti, Tg. Bujor, Drăgășeni, Smulș, Băieni, Oancea, Priponești, Cuca, Pechea și încă altele, ce dispun de mari suprafețe de terenuri în pantă, prin investițiile concentrate — cea mai mare parte asigurată de stat prin credite — au determinat exploatarea economică și mult îmbunătățită prin extinderea culturilor vițel de vie și a pomilor fructiferi. Terenuri care nu puteau fi încadrate decît la o categorie inferioară de fertilitate, asigură acum ca urmare a planurilor, venituri de peste 20000 lei la hectară. La fel stau lucrurile dacă ne referim și la cooperativele agricole cuprinse în sistemele de irigații în a căror amenajare s-au investit de către stat sute de milioane de lei. Numai la cooperativa agricolă Șivija 0,7 hectare cultivate în sistem intensiv cu legume, au adus un venit bănesc de peste 240000 lei. Iată deci, de ce susțin că peocera pe impozitul fix la hectară pentru suprafețele amenajate apare ca o măsură de echitate. Fără îndoială impozitele fixe nu vor aduce nici un prejudiciu veniturilor cooperativei agricole, membrii cooperatori.

Încadrîndu-se în ansamblul de măsuri inițiate de partid, în scopul îmbunătățirii retribuției și trecerii în circuitul economic a tuturor potențelor aflate încă în starea latentă, a creșterii eficienței muncii diferitelor categorii de oameni, decretul privind reezarea impozitelor pe terenurile unităților agricole cooperative, a impozitelor pe veniturile agrare ale populației, apare ca deosebit de valoros. Prin aceasta, se determină o judicioasă și echitabilă participare a unităților la bugetul statului, la atragerea în circuitul economic a tuturor resurselor de care se dispune.

Apartamente confortabile

(Urmare din pag. 1)

În condițiile creșterii continue a populației urbane, trecerea de la proiectarea și construirea mai multor tipuri de locuințe prin metodele tradiționale, la realizarea rapidă și echitabilă a mai multor tipuri de locuințe, asigură rezolvarea, într-o perioadă mai scurtă, a unei însemnate probleme sociale: satisfăcerea, în continuare, a nevoilor de locuințe ale populației. Diversificarea suprafețelor în vedere de confort, asigură realizarea de apartamente confortabile și asigură condiții bune de locuit pentru un număr sporit de familii și permite, totodată, creșterea numărului de locuințe cu chiri mai mici. În același timp, considerăm că stabilirea regimului juridic al terenurilor fără construcții din perimetrul constrinșilor al municipiilor și orașelor, prevenind fenomenele de speculație ce pot apărea în activitatea de construcție a orașelor, vine în sprijinul intereselor mai multor pături ale cetățenilor, ajută la întocmirea și aplicarea metodelor de sistematizare și planurilor de sistematizare. Trăducerea în viață a importanților măsuri de stimulare a construcțiilor de locuințe rezidențiale, în vederea de conducerea de partid și de stat, permite folosirea unor suprafețe mari neconstruite, asigură o folosire rațională și eficiență a terenurilor din perimetrul construcțiilor din orașelor. De aceea reține de la oraș și zona municipiilor și orașelor trebuie să se precupe în mod deosebit. În municipiul Birlad sau în orașele Vaslui și Husi, de exemplu, se află unele importante ocupate foarte rar și cu denalitate redusă (de 28-30 de locuitori la hectară), densitate mai scăzută decît în mediul rural. Aceste terenuri sistematizate și înțite pot fi parcelate diferențiat și date în folosință localnicilor care au posibilități să-și construiască locuințe — proprietate personală — în acest fel materiale de construcție pe plan local, precum și inițiativa și măiestria meșterilor constructori. În felul acesta, pe teritoriile luate în considerare se pot realiza imediat circa 6000-8000 de locuințe fără demolări învechite.

Prin diversificarea construcțiilor de locuințe după grad de confort și cost, serviciul central de partid și guvern privind sprijinul suprafețelor locale în actualul cincinal, va putea fi, dar, nu numai îndeplinit, astfel și depășit, se vor îmbunătăți condițiile de locuit ale fiecărui om al municipiului din patria noastră.

V. CĂBULEA

INOCENȚII

(Urmare din pag. 1)

dat bani unui om necăscit, el pentru că acesta nu i-a cerut poze! Numai așa și-a dat seama că treaba... șchioapă.

Constanța Florescu din strada Inisor nr. 22, sectorul 3 București, i-a dat o sumă de bani destul de mică, dar domniului „avocat” pentru că acesta i-a promis că într-o singură înțelegere o divorțează și are „putere” să-l evacueze pe soțul ei chiar înainte de pronunțarea sentinței. Pe un nepot al acesteia femei l-a escrocat de 300 de lei promițîndu-i că are influență la Liceul militar din Breaza și i-a divorțat reușita, pentru că este nepotul unui general.

Tot în tren (de altfel era locul preferat unde-și recruta clienții), o cunoaște pe Maria Olteanu, domiciliată în Constanța strada Păchitai, nr. 89.

As vrea să mă mut, zice dînsa. — În cartierul Tomis I, vă convine? — întreabă candid „avocatul”.

— Mai este vorbă? — vine răspunsul.

„Vă costă o nimică toată, pentru început 1000 de lei. Pe urmă ne socotim din. De altfel, aceasta a fost și ultima discuție. În sfîrșit, tot în tren cunoaște

pe tînăra învîțătoare Simona Draga Vălean, din comuna Pîncota-Arad. Aceasta era necăscită și a fost repartizată destul de departe de părinți. Ionescu, „prezent pe fază” s-a și oferit, ca de obicei, s-o ajute: în schimb unul sume de bani, să-i obțină „ansafur” din județul Iași, în județul Arad. În vîțătoarea, în ciuda label sale experiențe de viață, stia că asemenea acte oficiale se eliberează numai de organele în drept și nu de orice „avocați” înțelți în tren. În consecință s-a grăbit să-l reclame pe un avocat și a putut fi prins dat pe mîna justiției.

Asadar, în boxa acuzaților — un ins. În fața sa, 50 de victime și martori au venit în față să-l arate cu degetul. Și au dreptate. Și-au pierdut banii. Ne adresăm însă tuturor acestora cu o singură întrebare: „Dacă afacerea mergea ca pe roate, pe Marin Ionescu îl etichetați în calitate de sa... binefacător?” Nu numai din curiozitate avem vrea să cunoaștem care este poziția „inocenților”. Sint ei chiar atî de candidi, de vreme ce au admis că lăturănice și nelegale pentru satisfăcerea unor interese personale și unele din ele, fi, reste, întemeiate poate și chiar altfel, rezolvabile?

VALOAREA INIȚIAȚIVEI

stăm liniștiți și să ne vedem de treabă? Tocmai aici ni se pare că se găsește valoarea inițială a ideii consfățuirii și prospectarea posibilităților de ascensune la cote superioare a întregii producții de televiziune. Pe de altă parte, ridicarea performanțelor — care se dovedesc foarte bune — la aparatele funcționînd în mod normal. Concomitent, detectarea locurilor în care sint plantate cauze ce explică defecțiunile avute uneori la o serie de televizoare, după ce-au părăsit banda de montaj.

Buni cunosători ai măruntaielor aparatului, deparatorii prezintă constructorilor, acele elemente care le solicită mai frecvent intervenția. Rotaciorul este predispus la rupere, din cauza unor defecțiuni la piesele componente, puțin ro-

sarul cu sesizări și vreau să vă spun că nu am găsit nici o asemenea reclamație!

Aviz întreprinderii în a-și apăra propriile interese, urmărind cu fermitate ca furnizorul, oricare ar fi el, să-și onoreze în mod loial obligațiile. Cîi privește situația din defectele se depistează după expirarea termenului de garanție, aici trebuie să acționeze Ministerul Comerțului Exterior: angajarea fondului valutar al țării presupune evitarea oricăror clauze de natură să prejudicieze integritatea eficienței economice a unei întreprinderi sau alteia.

— Eu găsesc că este anormal în noi, deparatorii, să facem cunoștință cu un tip nou de receptor după ce el se află în magazine, intervine în altă ordine de idei, Dumitru Giju,

de la Radio-Progres. Pentru a fi pregătiți în a interveni calificat, n-ar trebui să-și știm și noi înainte de a ieși de la montaj?

Problema cîștigă adheziunea celor de față. Cel ce repară televizorul trebuie să aibă cunoștințele necesare de la primul aparat ce i se prezintă de către client. Se angajează, pe loc, o formă ce se va perfecționa organizatoric: serii de documentare în uzină, alcă-

avem chiar tuburi achiziționate din import, aceși poartă pe ele ștampila fabricii furnizoare „necorespunzător calculativ”.

— În asemenea cazuri, intervine reprezentantul Ministerului Comerțului Exterior, uzina „Electronica” are dreptul de a reclama, în termenul precis de contract, calitatea necorespunzătoare a tuturilor. Înainte de a veni la această discuție, eu am cercetat do-

Festivalul '68

SUB SEMNUL SOLIDARITĂȚII CU VIETNAMUL

(Urmare din pag. 1)

tință tineretului lumii care sprijină cauza dreaptă a poporului vietnamez. Mai mulți vorbitori transmit mesajul de solidaritate al tinerilor din țara lor: Dr. Gunther Jahn (R.D.G.), C. K. Chandrappan (India), Karl Schröder (Republica Federală a Germaniei).

Tinerii noștri scandează: „Solidari cu Vietnam”, „România-Vietnam”. De microfon se apropie tovarășul ION ILIESCU, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului. „Tineretul român, ca și întregul nostru popor, a susținut și susține cauza dreaptă a poporului vietnamez și e din toată inima alături de el în lupta eroică pe care o poartă pentru apărarea libertății și independenței patriei sale, contra agresorilor americani” — a spus conducătorul delegației române. Vorbitorul a subliniat că agresorii americani condamnăți de conștiința umanității, trebuie să înceteze actele lor de război contra poporului vietnamez, să recunoască dreptul său la independență, suveranitate, unitatea și integritatea teritorială a țării sale. Tovarășul Ion Iliescu a spus în cheie: „Tineretul și poporul român consideră drept o datorie sacră a sprijini poporul vietnamez în lupta sa împotriva agresivității. Noi simțim ferm convingeri că lupta eroică a Vietnamului va triumfa, ca momentul victoriei e din ce în ce mai apropiat”.

Aplauze repetate au subliniat cuvântarea tovarășului Ion Iliescu. Un tânăr vietnamez oferă buchetul său de flori conducătorului delegației române. Un membru al delegației din R. D. Vietnam, aflat în apropierea mea, îmi spune

cu multă căldură că tineretul țării sale cunoaște și prețuiește sprijinul pe care îl primește din partea României în aceste momente de încercare.

În această zi, întregul program a cuprins manifestări de solidaritate cu Vietnamul — de la vizionarea de filme și mitinguri până la vernisaje de expoziții și muncă voluntară în folosul poporului vietnamez; la aceste manifestări reprezentanți ai delegației române au luat parte în număr mare. La Școala nr. 22, tinerii vietnamezi s-au întâlnit cu prietenii lor de pe toate continentele. Tinerii români le-au adresat un caldăru salut. În apropiere de Sofia, peste 200 de membri ai delegației noastre au prestat muncă voluntară.

Un miting de solidaritate cu copiii vietnamezi s-a desfășurat la Palatul Pionierilor. În mai multe cinematografe au rulat filme consacrate luptei poporului vietnamez. Seara, în fața sălii „Universiada” sute de delegați români, împreună cu tinerii din multe țări au luat parte la o înflăcărată adunare, cerind energic să înceteze agresiunea americană, să se pună capăt imediat, necondiționat și definitiv, bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam, tuturor actelor de război ale S.U.A. în Vietnam.

Din bogata cronică a acestei zile, consacrată Vietnamului, se cuvine să consemnăm și concertul din Piața 9 Septembrie prezentat de delegațiile țării care au găzduit precedentele Festivaluri. Tinerii mesageri ai artei românești au pregătit pentru aceasta un sugestiv program. La ora cindă transmis, concertul abia a început.

Sofia, 29 iulie

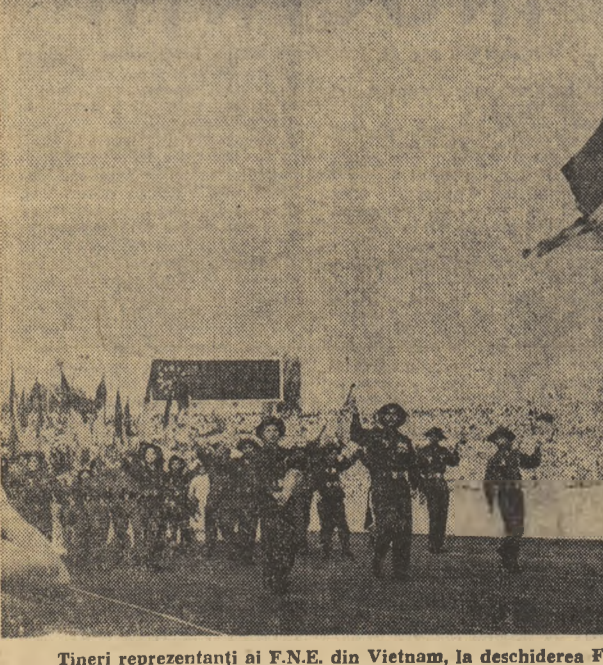
La cantonamentul român

„La cantonamentul delegației române au continuat în cursul zilei de luni, întâlnirile prietenești cu reprezentanți ai tineretului din alte țări. Duminică am avut ca oaspeți membri ai delegației tineretului din Norvegia. La această întâlnire a participat tovarășul Ion Iliescu, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului. Tinerii norvegieni s-au întreținut cu membri ai delegației noastre despre preocupările organizațiilor de tineret din cele două țări. După amiază, soli ai tineretului român au fost oaspeți ai Comitetului din Republica Federală a Germaniei pentru pregătirea Festivalului de la Sofia — Comitet care reunește reprezentanți ai 33 de organizații. Cu acest prilej, am fost pe larg informați despre activitatea unor organizații de tineret din Republica Federală a Germaniei. Tinerii vest-germani au manifestat un viu interes pentru preocupările și activitatea tineretului și poporului român, al organizațiilor noastre de tineret. Spre seară, la sediul cantonamentului nostru, tinerii români au primit vizita unor soli ai tineretului danez.

Deschiderea Forumului de politică internațională

Ieri, s-a deschis în amfiteatrul Universității „Klement Ohridki”, Forumul de politică internațională. Lucrările acestui Forum au început în ziua consacrată solidarității cu tineretul și poporul luptător al Vietnamului. La lucrări a participat tovarășul Ion Iliescu, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului și alți membri ai delegației române. Cuvântul de deschidere a fost rostit de Rodolfo Mecchini, președintele F.M.T.D. Au luat cuvânt reprezentanți ai F.N.E. din Vietnamul de sud și ai R. D. Vietnam care au condamnat agresiunea americană, dezvoltând actele inumane săvârșite de trupele S.U.A. împotriva populației pasnice vietnameze, arătând că poporul vietnamez în Nord ca și în Sud, luptă cu eroism, dând puternice lovituri agresorilor. În numărătoare rânduri, auditorul a primit cu aplauze puternice cuvintele vorbitorilor care au subliniat hotărârea fermă de a lupta până la victoria finală. Lucrările Forumului de Politică Internațională au reprezentat încă un prilej de exprimare a largii solidarități pe care tineretul o manifestă față de cauza dreaptă a încercărilor popor vietnamez.

DOINA TOPOR

Tinerii reprezentanți ai F.N.E. din Vietnam, la deschiderea Festivalului de la Sofia. Fotografii de ION CUCU

Flacăra care va arde pe toată durata Festivalului a fost aprinsă

Centrul internațional de solidaritate cu Vietnamul

Luni dimineață, a avut loc deschiderea Centrului Internațional de solidaritate cu Vietnamul. Erau prezenți tinerii din numeroase țări ale lumii printre care și reprezentanți ai tineretului României socialiste. Cei prezenți au înconjurat cu multă căldură și simpatie pe solii eroicului tineret al Vietnamului.

În cadrul Centrului sînt prezentate numeroase exponate care redau în mod sugestiv aspecte ale luptei pe care poporul vietnamez o duce în nord ca și în sud împotriva agresiunii americane. Exponatele suscită un viu interes. Probabil pomovite, tinerii vizitatori își întregesc imaginea luptei unui popor lăcom și înșiși prețuiește încă un efort pentru a obține victoria asupra agresorilor. Programul acestui Centrul este bogat. Aici vor avea loc numeroase întâlniri ale delegațiilor din Vietnam cu tinerii din alte țări ca și diferite manifestări de solidaritate cu Vietnamul eroic.

În cadrul unei expoziții internaționale arătate la unul din etajele clădirii, sînt înfățișate imagini înregistrate în diferite colțuri ale lumii — imagini edificatoare ale solidarității tineretului de pretutindeni în lupta eroicului popor vietnamez. Întîlnim prin-

tre acestea secvențe surprinse pe peliculă și numeroasele manifestări în cadrul cărora tineretul și poporul României socialiste și-au exprimat solidaritatea cu Vietnamul luptător, cu condamnată agresiunea agresivă ale Statelor Unite ale Americii în Vietnam. Un afiș realizat sugestiv poartă o inscripție: „Poporul și tineretul român este alături de lupta eroică a poporului vietnamez”. Un alt afiș, de asemenea, prezintă un grafic român, poartă titlul „Why?” (De ce). Afișul înfățișează două portrete despărțite prin această întrebare: un militan american rînd la față, cu fața crispată, nedumerit, parcă s-ar întreba de ce s-a născut războiul în Vietnam, și un tânăr vietnamez, în care strălucim de ce s-a născut războiul în Vietnam, și un tânăr vietnamez, în care strălucim de ce s-a născut războiul în Vietnam.

Cînd am părăsit incinta Centrului internațional de solidaritate cu Vietnamul, numeroși tineri din toate orașele și localitățile noastre și popor vietnamez.

IOAN TIMOFTE

pe scurt

IN VALEA fluviului Zambezi au avut loc noi lupte între grupurile de patrioți rhodesieni și trupele guvernului rasist de la Salisbury. După cum s-a anunțat, în ciuda măsurilor speciale luate de autoritățile rasiste care au mobilizat în această regiune importante efective militare, patrioții rhodesieni și-au intensificat în ultimele trei săptămîni operațiunile de guerrilă.

DUMINICĂ seara au sosit pe aeroportul Lydda, de lângă Tel Aviv, femeile și copiii care s-au aflat la bordul avionului israelian „Boeing 707”, care a fost forțat să aterizeze la Alger.

Agonia conchistadorilor

„Forțele insurgente au tăiat în două teritoriul Guineei portugheze și au izolat acum în întregime portul Bissau, capitala țării, de acaposturile portugheze din interiorul țării... Portughezii dețin încă principalele orașe unele s-au baricadat îndărătul sîrmei ghimpată și unde pot fi aprovisionați cu greutate, de multe ori numai pe calea aerului”. Relatarea aparține „correspondențului în Africa portugheză” al ziarului NEW YORK TIMES. Ea poate fi completată cu datele cuprinse în recente comunicate de presă publicate de Partidul pentru independența Guineei portugheze și a insulelor Capului Verde. În unul din ultimele comunicate se arată că în regiunile eliberate de sub dominația colonială (regiuni care reprezintă actualmente o proapă jumătate din teritoriul țării) viața se desfășoară în condiții normale; tinerii au putut obține recolte-record, iar rețeaua de magazine înființată de autoritățile guineeze aprovizionează în mod satisfăcător populația cu alimente și îmbrăcăminte. Autoritățile autohtone au înființat în regiunile eliberate o rețea de școli, frecventate de pe acum de aproape 150.000 de elevi.

Forțele patriotice se bucură de

E. RUCĂR

de peste hotare

Sprrijin deplin conducerii P. C. din Cehoslovacia

Agencia C.T.K. anunță că la Președintele C.C. al P.C. din Cehoslovacia continuă să sosească numeroase telegrame și scrisori din întreaga țară, în care cetățenii făcînd parte din toate grupurile sociale, comuniste și necomuniste, membri ai Frontului Național își manifestă sprijinul unanim față de politica conducerii P.C. din Cehoslovacia și își exprimă dorința de frățiere și prietenie cu U.R.S.S. și cu celelalte țări socialiste.

„Împărțim punctul de vedere al C.C. al P.C.C. față de scrisoarea partidelor comuniste și muncitorești. Dăm o înaltă prețuire chibzuinței, dar și tăriei și consecvenței cu care C.C. al P.C.C. apără linia îndreptată spre renașterea societății noastre”, scriu oamenii de știință cehoslovaci care lucrează la centrul unificat de cercetări nucleare de la Dubna (lîngă Moscova).

„Mesajul cetățenilor cehoslovaci adresat Președintelui C.C. al P.C.C., publicat sîmbătă în ediția specială a revistei „Literarni Listy” se află în centrul atenției întregii țări. Din Cehia, Moravia și Slovacia, din toate colțurile țării sosește știri, potrivit cărora mesajul

este semnat de sute de mii de cetățeni. În orașul Liberec din Cehia de nord, mesajul a fost semnat pînă duminică seara de 22.000 persoane. În orașul Hradec Kralove — de 100.000, la Pardubice — de 7.000 de oameni. Campania de semnături se desfășoară intens în principalele întreprinderi industriale. La uzina constructoare de mașini „Skoda” din orașul Plzen mesajul a fost semnat duminică dimineața de 15.000 de oameni ai muncii. Și-au pus semnăturile și aproximativ 10.000 de lucrători de la uzina constructoare de mașini și metalurgică din orașul Budnica na Vage din Slovacia centrală, zeci de mii de oameni ai muncii din regiunea industrială a Cehiei de nord și din alte regiuni ale țării.

Mesajul a fost semnat, de asemenea, de numeroase personalități reprezentative ai vieții culturale, științifice și sociale din Cehoslovacia. Numărul semnăturilor, relevă C.T.K., crește oră de oră. Numai pe o singură stradă din Praga, numărul celor care au semnat duminică dimineața acest mesaj s-a cifrat la 10.000.

Convorbirile de la Cierna nad Tisou

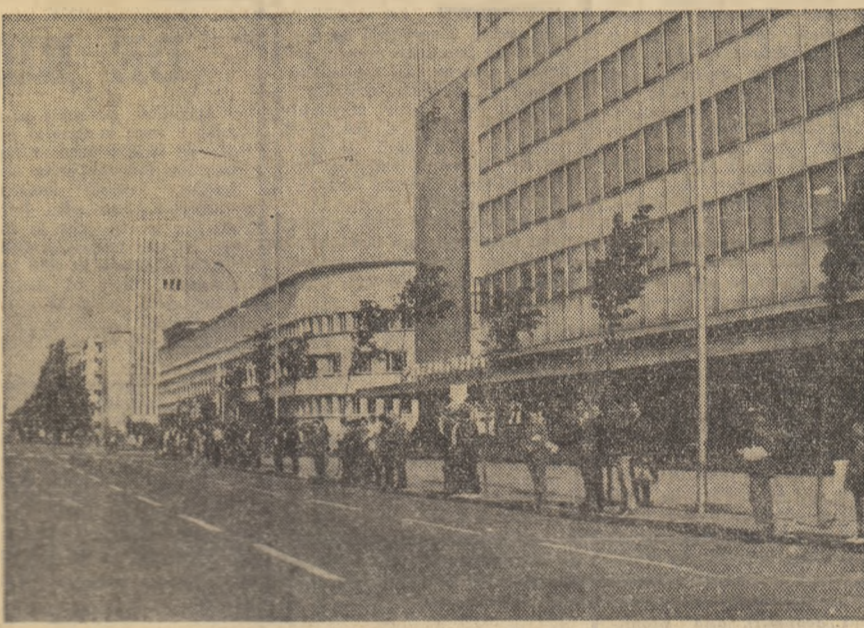
KOSICE 29 (Agerpres). — Agenția C.T.K. anunță că la 29 iulie, în orașul Cierna nad Tisou au început convorbirile între Președintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din partea P.C.U.S. la întîlnire participă L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., A. N. Kosighin, K. T. Mazurov, A. I. Felpe, N. V. Podgornii, M. A. Suvlov, A. N. Șelepin, P. E. Șelest, G. I. Voronov, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., P. N. Demicev și P. M. Mașerov, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., K. F. Katusev și B. N. Ponomarev, secretari ai C.C. al P.C.U.S.

Din partea P.C. din Cehoslovacia la întîlnire participă Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C., F. Barbtek, V. Bilak, O. Cernik, D. Kolder, F. Kriegel,

J. Piller, E. Rigo, J. Smrkovsky, J. Spacek, O. Svestka, membri ai Președintelui C.C. al P.C.C., A. Kapek, J. Lenart și B. Simon, membri supleanți ai Președintelui C.C. al P.C.C., precum și Milos Jakes, președintele Comisiei Centrale de Revizie și Control.

Din partea cehoslovacă la întîlnire participă, de asemenea, Ludvik Svoboda, președintele R. S. Cehoslovace.

R. S. F. IUGOSLAVIA. Vedere din Liubliana

Emil Drăgănescu în vizită la Frantisek Hamouz

EMIL DRĂGĂNESCU, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care se află la o vizită în Cehoslovacia, a sîmbătă vizitat la Frantisek Hamouz, vicepreședinte al guvernului R. S. Cehoslovace. La întîlnire prietenească au fost de față J. Krejčí, ministrul industriei grele al R.S.C. și ambasadorul României la Praga, Ion Obradovic.

Apartheid in ocean

„Niciodată nu mi-a fost dat să văd o asemenea combinație de absurd și barbarie”. La această concluzie a ajuns unul din reprezentanții născuți în Germania nazistă SÜDDEN-TSCHE ZEITUNG la o discuție dintr-un călătorie prin Republica Sud-Africană. Ca să ilustreze a afirmat că, în zilele noastre, de pildă, armata este...

Lovitură de stat „legală”

O bună bucată de vreme lui René Barrientos, președintele Boliviei, trebuia să-l mers din plin. Speculând nemulțumirile populației împotriva fostului președinte Paz Estenssoro, generalul Barrientos a reușit, în octombrie 1964, să-l înlăture pe acesta, instituiind în țară un regim militar. LE MONDE apreciază că lovitura din 1964 a fost posibilă „datorită sprijinului forțelor armate și aprobării implicite a Statelor Unite”. Avînd puterea în mîna sa i-a fost apoi greu să devină, în iulie 1966, „alesul națiunii” în funcția de președinte.

Din acest moment, însă, acțiunile au început să-i scadă prețutindeni. Nu-i vorbă că nici pînă atunci nu se bucurase de cine știe ce popularitate, dar, prin promisiunile făcute, trezise oarecare speranțe. Barrientos a dezamăgit însă și e sigur că în această împrejurare constă întreaga „dramă” a sa. Căci cei nemulțumiți au fost următorii:

1) Oamenii muncii. Se știe că în perioada cind acțiunea în vederea prelucrării puterii generalului — pe atunci vicepreședinte și rival al lui Estenssoro — a promis minierilor din provincia Cochabamba și altor părți ale populației satisfacerea tuturor revendicărilor lor. Ca urmare, aceștia l-au susținut. Ulterior, însă, și-au dat seama că nu fusese vorba decît de un truc ca oricare altul. Și, firește, populația s-a îndepărtat de președinte, reînțelegînd și lipsa revendicativă.

2) Cercurile militare. Deși militar de profesie, odăz și algețea sa ca președinte „civil”. Barrientos nu a satisfăcut în întregime vellețiile de putere ale ofițerilor superiori, poate și pentru că se temea acuma de ei. Și nu a satisfăcut în primul rînd ambițiile generalului Ovando, comandantului suprem al forțelor armate bolivienne. De aceea, militari au început să-l privească pe președinte cu suspiciune, considerînd-l un fel de dezechilibrat.

3) Washingtonul. Sprijinit de americani în epoca prelucrării puterii, Barrientos a așteptat să i se pompeze dolari în proporții „convenabile”. Cum imprumutul de 12 milioane de dolari înțirizia, el și-a manifestat public nemulțumirea la adresa Washingtonului. Urmarea a fost că cercurile conducătoare americane s-au arătat deosebit de iritate, manifestînd tendința de a-i retrage sprijinul.

În aceste condiții a izbucnit afacerea Arguedas. După cum se știe, fostul ministru de interne a părăsit țara cerînd azil politic în Chile. Dacă lăsam la o parte caracterul senzațional al evenimentului — poate unic în analele diplomatice — apare clar că întregul episod nu putea decît să dea apă la moară tuturor opozițiilor. Ovando, ale cărui ambiții declarate „amenință serioase pozițiile președintelui” (LE FIGARO) s-a și grăbit să observe că transfugul era cel mai bun prieten al lui Barrientos și să ceară anchetarea cazului. Concomitent, în întreaga țară au luat amploare manifestațiile antigovernamentale. În aceste condiții a avut loc decretarea stării de asediu, după care guvernul și-a prezentat demisia.

Ceea ce a urmat a constituit o adevărată surpriză pentru observatori. Barrientos a anunțat formarea unui guvern militar. Cedare în fața grupului militarilor? În parte se poate face și o astfel de supoziție, dar hotărîrea președintelui constituie, se afirmă în capitala boliviana, mai curînd o demonstrație de abilitate. Prin această formulă Barrientos a izbutit să neutralizeze într-o bună măsură acțiunile ostile ale militarilor și, în același timp, să instituie în țară un regim de mîna forte, care să poată face față actualei situații explozive. În cercurile ziaristice formarea noului guvern bolivian este denumită „o lovitură de stat legală”.

Înseamnă aceasta oare că Barrientos s-a salvat în chip definitiv? Toate indiciile pledează pentru un răspuns negativ. Pentru că, chiar dacă — așa cum se zvoneste — între Barrientos și Ovando s-ar fi încheiat o tranzacție potrivit căreia actualul președinte va preda în 1970 ștafeta generalului, se așteaptă o puternică reacție din partea politicianilor civili îndepărtați de la putere. Totodată, aranjamentul la care s-a ajuns nu poate constitui prin el însuși o garanție împotriva acțiunilor revendicative din partea populației.

ION D. GOIA